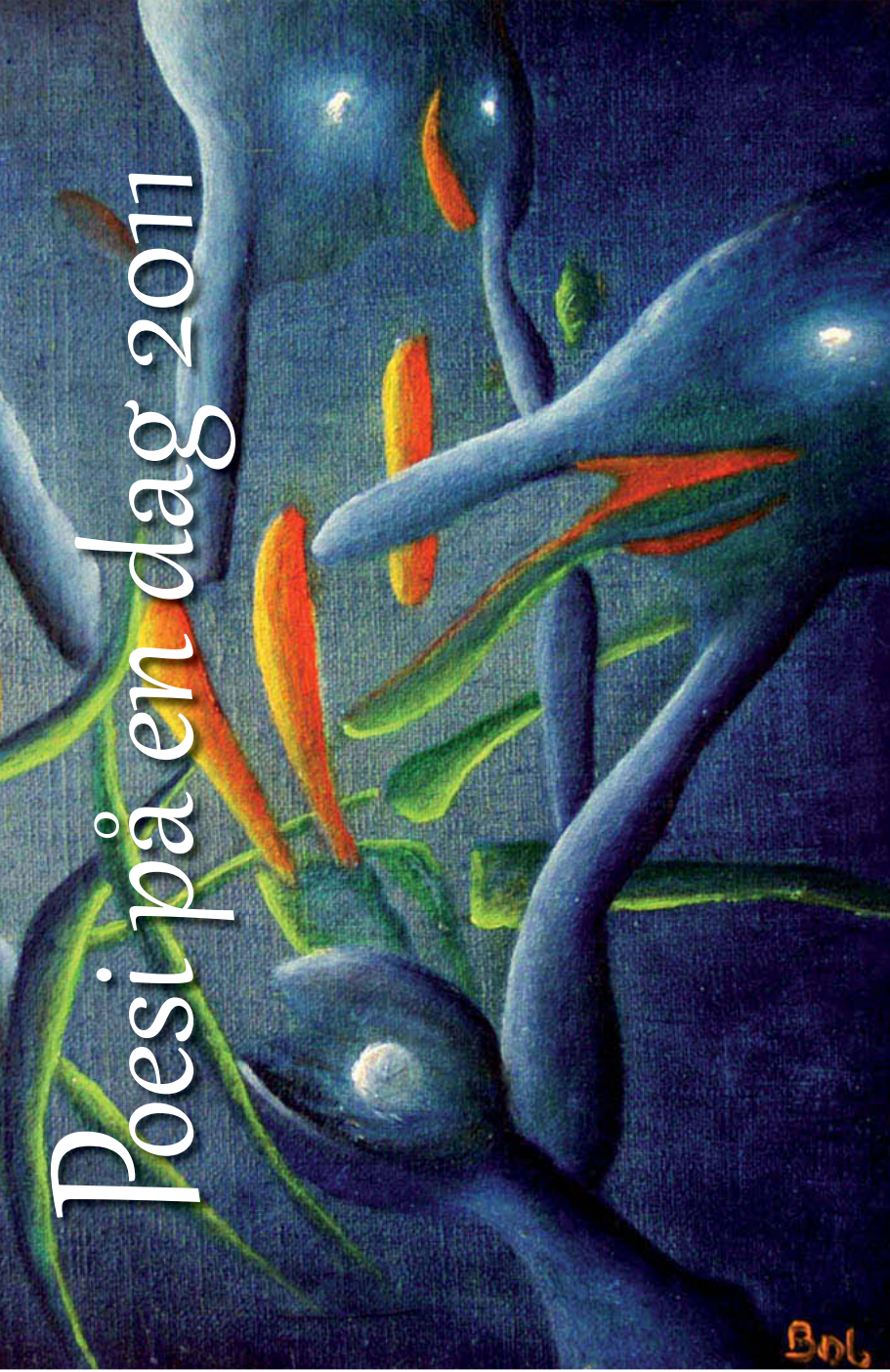

Poesi på en dag 2011

Poesi på en dag

2011

Författares Bokmaskin

Författares Bokmaskin
www.bokmaskinen.se, 08-785 03 85
staff@bokmaskinen.se

© Författares Bokmaskin och respektive författare 2011

Omslagsbild: Bengt O Björklund
Grafisk form: Ordgruppen/Författares Bokmaskin
Tryck: Författares Bokmaskin
Stockholm 2011

ISBN 978-91-7910-743-7

Poesi på en dag

DEN GALNA HÖSTEN! basunerar de med mörkblå starr och de med bruna känningar ut på löpen numera. De verkar dela broderligt på rubriker om störtade afrikanska diktatorer och svenskt väder. Antingen för att understryka hur galen hösten faktiskt är eller för att understryka hur oviktig frihet är i förhållande till svensk väderlek. Hur de än tänker kvarstår fakta. 2011 har haft en väldigt mild höst hittills. Det är inte varje år mitten av november bjuder på sol och tio plusgrader. Med förhoppning om att det skall fortsätta så i alla fall ett tag till bjuds det nu upp till en pennornas dans i denna galna novembermånad.

Det är vanligtvis mörkret som tar kål på de tappra själar som vinter efter vinter uthärdar det kalla halvåret så här långt uppe i norr. Det sänker sig ned över dalahästarnas land och kan mycket väl vara det som alstrar det berömda »svenska vemodet». Man får hitta sätt att ljusa upp tillvaron på. Fungerar inte ljusterapi eller aromaterapi finns det något som går djupare in.

Ord.

Vi har ett kyrkoväsende i Sverige. Man har bland annat satt upp affisher i Stockholms tunnelbana om hur bra uppkoppling »bredbandet uppåt» har (det är dessutom gratis!) och något om ett ljus i mörkret. Det där med uppkoppling vet jag inte så mycket om. Inte heller om kyrkans lampa orkar skina. Hur som helst och i alla fall brinner ljusen tre meter under jord den tolfte november. Det är *Poesi på en dag* på Författares Bokmaskin. Det är gratis. Och uppkopplingen ingår.

Arvid Svenske

Svejku

I nattens timma
insikt om haiku jag får:
Den kan ju rimma

Enligt min mening
Japan och Sverige då når
en skön förening.

Börje Crona

Alla barnen

Jag vaknade ur en dröm
Allt var annorlunda
Jag hade bytt bort mitt namn
och ångrade mig genast
Jag försökte säga något
Orden föll ur min mun
och förvandlades till små barn
som jag skulle ta hand om
Nu sover alla
i mitt knä
medan jag läser orden
i min bok

Lars Inge Widlund

Griftskrift

Här vilar Harry, en sorgsen britt
som föddes med en korkskruvspitt
och for runt världen med lykta och ljus
på jakt efter flickor med korkskruvs-
mus. Hann fann en. Då dog han. Han kände sig snuvad
för hennes var vänsterskruvad.

*Fritt översatt från amerikanska av
Ann O'nym*

Småkryp

När Einstein satt och rökte,
till golvet föll en vivel
och undanröjde alla tvivel
att tid och rum sig krökte.

Ett dödsur på Columbus skepp
det äter hål i spanten.
Det syns ej, man blott hör dess »knäpp»
långt ute på Atlanten.

I Hitlers mustasch
är två stinkflyn tillbaka
efter semester
på Mussolinis haka.

En tsetsefluga bor i FASS,
vid Sömnmedel finns hans madrass
vid Laxativ hans utedass

Curt O Wallerud

Östergötland

Vindkraftverken morrar
över den östgötska slätten,
över mognande vete
och grusvägarnas grunda diken.

Den gamle mannen
har just vaknat,
kliver ut ur sömnen
med urinflaskan i handen.

Linet blommar.
Vinden rycker i det blå täcket.

* * *

Molnen, en skeletthand.
Poppeln som föll för blixten
viskar någon annanstans.

Fladdermössen dröjer.
Arbetet med den nya motorvägen
bökar sig genom ett landskap
bönder vårdat i tusen år.

* * *

Den gamle mannen rinner på myllan.
Pojkspöket med vindsnurran
springer över sädesfälten.

Bengt O Björklund

Beatles och Elyseums fält

En känsla av hindar som springer fritt
Nyslagna blomster som släppts fria
Vid varje inandningsmolekyl och andetagsansats
Passionslösa fjärlstendenser
De är mest där för dekoration
I den perfekt ruggade vassen lurpassar den vässade svarta
svanen

Man flög mig hit till gläntan genom kraschglas
Jag ärvde en rädsla för speglar och flygande ting
Förtrollat sagoland sprinklat med guldgitter
Men blodstänk bak gardiner och vridna bilder
De försöker pracka på mig tillhålad magkatarr
Timman är slagen för sambandets tid
Det vrånga och det vackra jämsides

Fall, fall i mina armar
Sjung sorgsen svansång
Någon mörk impuls styr mig, den är ostoppbar
Åma och kråma dig runt mig som en stryppython
Vi kastar oss på studsmattan, flyger högt och ser stjärnor
Landar mjukt bredvid flower power-loggan
Ser den mjuka sommaren vakna
Någonstans mellan Beatles och Elyseums fält

Arvid Svenske

En farfar
följer sitt spår

funderar

spåret kryper
åren går

Hans Eric Jarnbo

Utan ömsesidig vänskap

Du lärde mig tekniker.
Du höjde min blick, när jag var svag.
Du gav mig kraft, när jag var stark.

Inatt fick jag veta att du dött.
Vi träffades aldrig.

Den raka rygg du bar,
Den goda kraft i dina levda dar,
Den använder jag, i nästa steg jag tar.

Thomas. N

Dikt vid havet

Jag lever i exil,
i en ständig rusning
mot ett avlägset mål.

Jag rusade när jag var 17,
jag rusar när jag är 50.
Målet flyttar sig allt längre bort.

En del säger att det är dikter,
andra säger att det är Gud.
Men jag vet
att det bara är vad det är.

Smärtan sköljer in från havet, friheten vinkar.
Nästan fri sikt
i ett ögonblick. Vi vet inte
om den döde kommit fram.

*

Kommunikationen, kärleken, kontakten
hänger alltid på en skör tråd.
Kapitalismen har miljarder,
kärleken bara ett ord.

Döden har en omfångsrik katalog,
den säljer över hela världen.
Alla varor har samma namn.
Vi talar om Ikea.

*

Kärleken lever
ute på öarna,
vid det blå djupet.

Stadsliv, intriger.
Du längtar till havet
och jag till öarna.

Andreas Björsten

Ljuvlig, dödlig längtan

Kall vind smeker min bara hud,
Ihålig jag skakar,
I en tyst vrå av sammet.
Tom.
Horisonten, min själ beskådar,
En fager dröm.
Långt borta, i en svunnen tid.
Ser, hur hettan hastar,
Vid linjen, mellan himmel och jord.
Känner kylan gro,
I mig.
Kraften avlägsnas utan förvarning.
Svagheten jublar i en dyster harmoni.
Får kippa efter andan,
Ty hoppet har skiftat från glöd till grått.
Faller.
Sträcker ut min hand, så långt det bara går,
Mot ett ljus som jag inte ser.
Lys upp mig, gör mig varm så jag kan le.
En längtan förevigad.

Håkan Lööw

Så är det bara

på dig
har jag tänkt mycket

om dig
har jag drömt ofta

till dig
har jag rymt oro

hos dig
känner jag mig hemma

med dig
delar jag allting

till dig
gav jag mitt hjärta

älskling
så är det bara

Lalaso Berinso

Med himlen som tak

Jag vill sova ute, under stjärnorna
Se den som vandrar
i skogen, om natten

Över vattnet, speglar skuggor

Jag ville våga vara ensam här
och att de andra
sakta gled in i skuggan

Vill bara vara här
i gräset under stjärnorna

Varken land, hav eller hjärtan
kan ägas av någon, på riktigt

Vi är bara varelser, bland andra

Jag önskar ni satte er ned
helt stilla, vid havet
och såg det jag förnimmer
av mirakel

Ewa Åkerlind

Höst

jag plockar upp
stjärnorna ur
rännstenen

och gör ett
gult halsband
till dig

så du hittar
vägen i mörkret

Tommy Thuresson

Ögonblickets reflektion

vi lever i en tid, då vi strör konstgödsel
på våra åkrar istället för dynga
då moln från sorterade matrester sticker i våra näsor
då den gamla damen vid korsningen
tvekar att korsa gatan trots GRÖNT LJUS
då jakten på autostrador ofta slutar i masskrock och död
då en million människor tar sitt liv och ännu fler försöker
för att deras hopp tagit slut
då självmordsbombningar och kidnappningar
hör till vardagen och hungersnöden står för dörren
för en tredjedel och ännu fler lider vattenbrist
då orkaner, översvämningar och skyfall
sprider förödelse och fasa
medan IT, TV:n och mobilen tar allt större plats
i våra liv,
och vi kämpar i vårt ekorrhjul mot utbrändhet
medan penningen och marknaden
får hjulen att snurra och stanna!
och börsspekulanterna spelar sitt förrådiska spel med våra pengar
Oh, människa: Ge dig hän åt livets goda!
se blommorna på marken, fåglarna i skyn
och havets blixtrande yta
och fastna ej i dyn
se till de små barnen, som behöver er hjälp, medan
ni har tid!
tänk på att pengar ej är allt och snart är sagan slut
se höfternas vaggande gång, lyss till din älskades röst
och syrsornas sång,
hör vindens sus i vass och löv och havets brus
och glöm ej bort, ditt liv är kort, *alltför kort!*

Ingo

Ögonen

Jag sluter sakta ögonen
jag andas djupt
försöker att inte vara bullersam
min ... grav ... närmar sig

Dina steg kommer närmare
jag känner dem på avstånd, som där
din naturliga doft
jag ser det, när jag sluter ögonen

Jag talar och säger ingenting
jag sjunger och melodin uteblir

Skrik som fastnar i halsen
bara jag känner det
när jag sluter ögonen

Vindens milda bris
flöjten spelar tyst
min kondor korsar tyst
allt ser jag
när jag sluter ögonen

Den förtorkade blommans blad
nu har 20 år gått
jag ser dig blommande i min krans
och ... Jag sluter ögonen.

José H Romero

»Sosse-rosen»

*Allegori om den prekära situation Socialdemokraterna hamnat i
Skivet den 19/10-2011 kl. 23:24 pip!*

Jag hittade en borttappad ros på gatan häromdan'

Den bara låg där på trottoarn' och såg så ensam ut

Den såg lika ensam ut som jag min lilla dumsnut . . .

»Så där får du inte ligga och dö» där jag gick och tänkte

Rosen var stor, ny och röd

Det var liksom en glans från fornstora dar och den nästan
blänkte

I detta då och nu böjde jag min enda onda rygg och tänkte

Samtidigt som jag fattade rosens stjälk

»Det här är bättre än att flänga runt och tigga om avbön
eller be om hjälp, ty loppet är ändå kört,
det har ni väl hört!»

Svante Helmers

Låt freden breda sina vingar över världen

Mitt modershjärta brinner när jag hör
att återbörjade ett krig någonstans i världen
det är inte mänskligt
blodet börjar rinna som en flod
vi borde inte slåss över den svarta jorden
det får oss mödrar att fälla en massa tårar
när vi bär våra förlorade kära och nära
låt oss alla på jordens yta vara vänner
man måste vara beroende av varandra
dessa mina innersta önskingar är något som
varje människa önskar
jag är en mor med detta budskap
låt inte jordklotet och himlen lida av krig och sorg
snälla människa skapa fred på jorden
om inte, så, förstörs denna jord
man måste vara vän med de andra människorna på jorden
bränn dina vapen, låt dem gå upp i rök
låt freden proklamera sig på jorden
i allas hjärtan, i allas boningar
låt freden och mänskligheten le av glädje och lycka
låt krigets vapen brytas sönder
låt freden breda sina vingar över världen

Ur Vargatider (2001)
Den flygande poeten, författaren och konstnären
Akram Monfared Arya (Taraneh)

Längtan

En evig längtan
Utan dig blev jag halv
Du lämnade mig att längta hela mitt liv,
jag brann

En stund här och var,
ett sår som fanns kvar
Ville att du kramade mig och sa –
Allting blir bra!

Jag är här för dig nu
och jag blir alltid kvar
Jag längtar efter dig
Jag är din far!

Har frågat dig många gånger
hur du kunde glömma mig
Jag tror aldrig du kände så starkt
som jag för dig

Längtade efter din tid
Tänkte att den kom,
men åren gick och du med dom

Jag har önskat, längtat, bönat och bett
Ännu har undret inte skett

Nu väntar bara döden att skilja åt oss två
Eviga väntan...
Vad gör jag då?

Sara Nordén

Efteråt

då fanns inte dagar
inte nätter
inte ting och inte tid
endast spårlöst ingenting
som fyllde intet

och en tom tomgång
vaknade igen
när motorer sköt ut rök
och hjulen fick sin order
och SASängeln svängde sina spetsar
mot kvällsolens hem
och höjder exploderade i höjder
och rymden slöt och stal det som var ingenstans

och dimman tryckte ner
– med frusna droppars toner
från en blyblå himmel –
varelsens överklighet
en abstraktion ett skimmer
förväxling
förnuftets svek avväpnad trots
årsvanens brutna dans –
någonstans på andra stränder

i irrskenets ljus

Borislav Arapovic

Moskva, Sheremetevo flygplats
den 5 april 1992, kl. 18–19.

Tvåsamhet

Hur kommer det sig
att tvåsamheten
är den enda sanna enheten
Det allena sanna måttet att räkna
Att ett plus ett blir två
(jungfru, slottsfru, bondhustru)
med orubblig punkt därefter
(och alltid hädanefter)
att ett söker ett och just vill bli två
(ensam kan vara stark som få)
bundsförvant och livskamrat: ja, för livet
(sedan födseln är oss givet, det enda alternativet)
Hur kommer det sig
att det är ristat i sten
(grundidén)
denna gåta
denna raritet
sällsynthet och kuriositet
Gör plats i källaren för en sådan antikvit
som är så fullständigt obsolet

Clara von Schéele

Likt en insändare, 2011, 72 år

Jag bor mitt i en bullrande industri,
Här finns plåtmonster och stank och starka ljud,
Här finns plåtmonster, stora
Som låter och har lukt,
Här finns gator och trottoarer,
På gatorna kör monstren,
På trottoarerna cyklar cyklisterna,
Jag försöker gå, helst bland några träd och buskar,
Barnen säger inget,
Dom klagar aldrig,
Dom får säga något hos psykologen om tio år.
Staden, den här otroligt vackra staden,
Men så här är det,
Vissa har det så bra och kan inte gå till gymmet,
Dom måste ha två bilar,
Vissa har inte råd med bil alls,
Att inte hantverkare och företagare protesterar
Mot överdrivna privatbilismen i staden Stockholm.
Jag har väl blivit känsligare mot ljud med åldern,
Kanske.

Birgitta Fröling

UR *Det skrynkliga manuskriptet*

(Opublicerat)

1. Flygflottilj. Ett stycke
mark i godan ro.
Fredens surrande humla
2. Kajens rad av vita
farkoster. Synrandens rad
av förtöjda moln.
3. Istället för rosor
i ett sprucket käril spräckte
sossarna rosen.
4. Drevet – detta eviga
substitut för revolution i
Tredje statsmaktens regi.
5. På 50-talet hade familjen
en soppterin. År 2011:
Varma koppen och jag.
6. Ser det inte ut som
ett liv? Det ser inte ut
som ett – det bara levs ...
7. Att med Djurgårdsfärjan
möta Storskär i den
svalkande monsun.

Hans Boij

Indien
många kor
hundar
människor
bilar
bussar
motorcyklar
färger
fåglar
sopor
och

andlighet

Pia K

UR *Åkersenap, 72 sonetter om en skärgårdskommun*

61.

En knagglig väg med frostigt vita renar.
Sen höst vars färger mist sitt överflöd.
– så tänker jag på väg till Palme stenar.

Än lyser dock på taggtrådvassa grenar
i klara, röda färger nypons glöd.
En inskrift i en sten är också röd
vid trappsteg, som till ringar sig förenar.

Om brottsligt våld vill stenarna berätta
och minna om en man som gick tillrätta
mot grymheter med oförtäckta ord.

Hanoi i inskriften står som den sista
av platserna i en ohygglig lista
vars fortsättning, av skam väl, döljs i jord.

Walter Dan Axelsson

"Palme stenar" restes med Olof Palmes tal julen 1972 som utgångspunkt. Varje sten ska påminna om kända och okända övergrepp, som gjorts mot olika folk. Vi vill att området ska stämma till eftertanke och reflektion. Stenarna är trappsteg från Runöskolan och har nöts av fackligt och politiskt aktiva från hela världen.

Ur inskrift på platsen för Anders Örnbergs konstverk
"Palme stenar" vid Runö Kursgård utanför Åkersberga.

Bladen rostar

av kylan
men i natten
frodas värmen

av mörkret
ett mörker förberett
av bindelns silkestrådar

av fuktig förtrolighet
ett som skulle födas
av ofönstrade

Ulf Dagman

... ushhh!
Olycklig fredag
något hände märkligt igår ...
Kroppen blev tyngre
mera stel
bröstat och ryggen
lite värker
man visar pro publico
muskler inte länge ...
Ushhh! ...
Egentligen kommer våren!
På trottoaren springer unga
kärlekspar man möter ofta ...
När solen gassar i maj dagarna
då letar jag efter bänkar
som reflekterar solens strålar ...
Kyssar jag vårens vindar
på Gamla Stan jag promenerar! ...
Plötsligt känns bättre
liksom några år yngre
för varje dag
varje timme! ...
Jag börjar sjunga vissla
dölja min runda ölmage
jag ska sväva
så småningom
tillsammans med svalor
och gråsparvar
flaxa iväg mot himlen
med värme i sikte
på mina vingar gamla ...

Teddy Trela / ted3la

Stalker

Medan han går år efter år
och inbillar sig
att du kan bli hans rosengård,
blundar han för
att du gömmer dig,
är tystlåten, måhända
avskyr du honom
som en pest.
Innerst inne beundrar han
ditt förnuft och vaksamhet;
du vet, att han vill bli
skapad av dig
på nytt varje dag,
uppvärmd av ditt leende
och just det gör dig rädd!
Ändå hoppas han ständigt på,
att du är en mäktig trollkonstnär,
som kan förvandla honom
från en grå höstdimma
till en färgglad värld
som du får lust att bo i själv
i evigheters evighet.
Dumdrigt tror han
att hans önsketänkande
ger honom rätt att uppföra sig
som om han var älskad av dig,
fast han kan bara drömma om
att bli uppskattad
och behövd någon gång.
Lås in dig, kära du,
släpp aldrig in honom,
ifall han står vid din dörr
med en bukett av röda rosor
på tok för stor i sitt omfång
eller se omedelbart till
att han ska bära en fotboja
med inbyggd gps-funktion.

Hanna Sijaric

Hurghada och röda havet

Irrande i El Dahar
långt in i bazaren,
efter en förvirrande taxiresa.

Du är så vacker i din
havsblå blus med långa ärmar,
och ett poetiskt broderat handarbete
som flyter fram längs med kanterna.

Vi trivs i den vänliga atmosfären,
inbjudna i den inspirerande miljön
och köpandes bomullskläder.

Senare försöker vi
undvika sammanstötningar
utanför den sandfärgade moskén,
när de trånga gatorna
fylls av människor,
efter att fastan brutits
och mörkret inträtt.

Lugnare dagar
badar vi i Röda havets
salta höga vågor,
och låter det ljusblå vattnet
skölja över våra heta kroppar,
som exponerats
för den glödande egyptiska solen.

Ännu lugnare dagar
stannar vi på hotellet
för att bada i poolen,
med sitt meditativa
och mörkblå vatten.

Sigvard Läth

A day in love

You gave me
another opportunity
to come again
To stay to feel
with you in you
dear Mother of humility

To learn to live
in love and peace
in School of God

The dark
still cover north
The inner flame
that never go
nor cease
Log in to dawn
of waiting day
bringing new
whatever be

The twilight wraps
all and more
A little spider
on nightly visit
whisper time to log out
To dreams of yearning soul
To stillness into God

One more step
on path to home
Where light lit love
Bells ring harmony
in tiniest thing
Conflict long ago
turned into peace and care
Thank you God again

Tidsväxling

Du är ung och vacker
jag är gammal och sliten
Du är pigg och glad
jag är åldrad och trött
En gång var jag ung,
vacker, pigg och glad.
Men var, var du då?
Du fanns inte!

Kjerstin Krantz

Längtan

Den tidiga kvällen och natten förbereder fest,
stjärnorna syns som vitt ris på himmelens kupol.
Ljuset flödar mot mig, värmer mig.
Din kärlek är som Niagara som inte kan stoppas.
Du har fyllt ett tom blad av mitt liv, som nu är ditt.
Ödet viskade en sång som kanske ska sjungas på festen.

Jag satt under Önskningarnas träd där känslan glödde av
längtan.
Vill se dig och springa dig till mötes barfota, som ett barn av
lycka.
Önskade att jag hittade ditt hem som en fågel sitt älskade bo.
Mitt sinne blev berusat av din vänlighet och förtrollat som i
sagornas värld.
Jag hörde din röst som klingade rent, du käraste vän.

Lågans bris mig nådde med små ömt viskande ord,
om kärlek som rörde mitt innersta.
Den värmdde mina sinnes drömmar där stjärnorna tindrade,
från nattens upplysta kupol.

Det kändes som att hjärtat snuddade vid rosornas hav.
Jag dansade i snabb rytm som tanken gav.
Ville inte mista dig från mitt liv, du ger mig ro.
Sent på natten satt jag ensam i tankarna,
lämnade tusen rosor framför din dörr, av kärlek till dig.

Josip Sumic

Molnbyggaren

Universums runda mage, Jorden,
har byggt om sig till en stjärna med tvättbräda,
men kropparnas rörelser är långsamma som tiden

De bulliga bicepsens förlängningar
sträcker sig tveksamt mot ofriterade vårrullar,
med vegetariskt innehåll, på gyllene höståkrar

Rullarna ligger där i höstsolens kyliga strålar
i väntan på att förtäras av Molnbyggaren

Det ljuva livet

Han iklädde sig hennes inre,
draperade den silkesmjuka känslan
kring sina dansanta rörelser

Platåskor i julpresent

Hon fastnade med sin tand i hans panna –

För att undvika att detta skulle inträffa igen
köpte hon honom ett par platåskor i julpresent
samma modell som Nord Koreas Kim Il Sung

Haldor & Ninni / Jordens Poeter

Valmis maa

Jäätynyt maa
näyttää valmiilta
ei sitä edes halu
uudeksi muokkaa
odottavat vielä
aamun ahkerat aurat
kävelen katua kerroksen
liukasta kuin rosollijää
tuuli tuntuu kylmältä
vasten poskea
vuodatan ajan kyyneleen
ihan vain ilmalle ja
eron vapaudelle

M. Anttila

Östafrika

Kvinnor 2011

Det solbrända folkets land, Etiopien.
Debra Zeit, en by. Oljeberget.
Rödbrun stig av vulkansand leder mot hyddorna.

Sen eftermiddag.
Barfota kvinnor vandrar krumryggade
under meterhöga lass av vedknippen
och vattentunga krukor.

De skyndar mot sina hem innan mörkret
stänger stigarna. Dagens solvärme slocknar
i skymningens svala vind.

Kvinnorna ålar sig loss ur sina bördor.
Tänder elden i sina hyddor.
Varje vaket ögonblick i deras dag
är att vara familjens tjänare.

De orkar inte bry sig om rättigheter
och männens orkeslösa lathet.

Tid saknas för lycka och kärlek.
Tid är att alltid vara till lags
med sin kropp och arbete.

Göran Hedqvist

Var

Exakt var börjar sex?

Blir frågan när man läser romanen »Vi är väl vänner!» av Marie-Chantal Long.

Som hjälp på traven: pröva att se dig själv som en trädgård.

I ett böljande landskap av andra trädgårdar.

En gång försökte jag samleva

med en barockträdgård. Det gick inget bra.

För mycket jordfräs, motorsåg, sprängdeg.

Slutade med jordbävning och kärnkraftshaveri.

Då är det faktiskt roligare

att titta på när målarfärg torkar. På lusthusen.

Eller testa att leva livet

som om vore du spritt språngande. Solstol som ny
uttrycksform.

Bortblåst uppsyn av sedan länge förskingrad ungdom.

Det gäller att inte se ut som en som har rymt från

Dressmanreklamen. Inte ens när jag kisar med mina

blå ser jag ut så. Gudbevars. Och inte har det gått

sådär käpprätt åt pipsvängen, som det har gjort för

somliga som jag träffade i Östergötland tidigt 80-tal.

De har ju helt sparat ur, gått ned sig och sitter numera i
regeringen.

Det gör inte jag. Bra gjort av mig! Som folkbibliotekarie
i ett miljonprogram.

I en självfull engelsk park med rosenlarver, lusthus,

lönndörrar ut till alvstråken.

Just precis där. Går det. Allra bäst.

Karl Johan Rahm

Månsken

Det susar bland skogskungens soldater
som avslöjas av det gulgröna skenet
som väller ned över det bultande hjärtat
som har blicken tom
beordrad av insikternas konung

Det doftar, det bultar, det knakar
det viner, det värker, det fläktar

Skenet speglas som på hingstens blänkande kropp
i hennes lockar som flyter
på äventyrens hetsade lemmar

Det doftar, det bultar, det knakar
det viner, det värker, det fläktar

På vardera sidan
om bergskällans flöde

Det bultar, det värker, det kyler

Smyckad av bergskällans
gulgröna pärlor
förlorade hon oskulden
till mannen som mötte hennes blick
i det gulgröna ljuset

Lars-Olof Wallin

Carte Blanche

Den fria viljans rätt är manifesterad

i varje människa,
vid födelsens ögonblick.

Som ett rent
och fläckfritt ark
och ett oskrivet kort
är på förhand inget gjort.

Med fri viljas rätt
gör hon rätt eller fel
och med eget ansvar
står livet på spel.

Efterhand skrivs arket,
ord för ord noteras
notis och artikel
millimeter och partikel.

Hela livet, befogenhet
och ansvar, blir skrivet
och då arket fyllts
återstår summering.

Livets korta ögonblick,
det tomma arket,
en människas liv
är skrivet

på ett papper och en notis
som lång eller kort
blir ett bevis som vittnar
om en vilja ett ansvar.

En fri rätt
att göra fel eller rätt
har noterats i en matrikel
som aldrig vittrar.

*På det tomma arket bestämmer du med din fria viljas rätt
vad som ska skrivas; Carte Blanche. En gudomlig och mänsklig rättighet.*

Bo Göran Nilsson

Jag gillar inte måndagar

Måndagar är
som terrorishandlingar

Tisdagar som en redan
dammsugen guldgruva

Onsdagar försöker jag
andas under vatten

Torsdagar är som att
vänta på något gott

Fredagar brister ut
i en exoterm reaktion

Lördagar har ett tvång
att slappna av och ha kul

Söndagar går jag baklänges
in i en cirkel

K.B.

Höst går mot vinter
i råkall skymning

*

Frost i dimman
grått och brunt i multnande toner
utemöblerna suger i sig fukten
en iskall cykel fryser i stället
i kala buskage ser vi skräpet
råhet och klarhet

*

Det var inte länge sedan hon låg under mitt hjärta.
Nu är hon ute och flyger själv.
Hennes vingor tar henne allt längre från boet.

*

Minnesstigen är lång
kantad av tårar
vid varje sväng har jag stannat
och skrattat
alla sår har läkt

*

Älvlik dimma över Djurgården och Saltsjön
Jag kan ta på fuktiga droppar i luften
Trädens löv står i brand
Den bitterljuva hösten i sin vackraste skrud
Jag står där vid lönnen och omfamnar allts ändlighet
Förgängligt och intensivt

*

En skur av
små droppar av vatten
befaller den bugande pilen
dropparna åker kana
ner i Ridдарfjärden

*

Spegeln är havet
Den ljumma kvällen smeker alla som är där
I natt ska kärleken viska i mitt öra
Vi finns här
Mitt i livet någonstans mellan nytt och gammalt

*

En skir sommarkjol
Orakade ben
Några turister har kartan upp och ned
Ibland behövs en dusch och inte rakvatten,
har jag lust att säga till farbrorn

*

Nu rullar det
Snabbt, men säkert
Jag spottar ur mig slutförda arbetsuppgifter med
tysk precision
Jag har stått i regnet
utanför mitt liv
så länge att jag krympt

*

Vårens ljus belyser skitigheten på våra fönster.

Josefin Morge

Om Mani Padme Hum

Mitt rum svävar ovanför träden och i trädtopparna sitter fåglar.
Nerifrån dalen sveper vita dimslöjor upp och runt och genom
slöjorna lyser eftermiddagssolen med ett sällsamt sken.

I skymningen står dörrar och fönster öppna och dimman luktar
himmel och smakar skog och ett barn skrattar någonstans.

Till natten vandrar en kvinna i min dröm, på en väg. Det regnar
och en häst står under ett träd och det är någon som rullar stenar
på mitt tak. Det bullrar och dånar, mullrar och slår.

I det milda morgonljuset vaknar jag av frasandet från en munks
fotsida klädnad mot marmorplattorna utanför. Om Mani Padme
Hum. Om Mani Padme Hum. Han går i cirkel runt vårt hus.
Om Mani Padme Hum. Om Mani Padme Hum.

Cristina Spitzinger

Treasure Chest

The treasure chest has opened
Both doors are wide apart.
Inside a jewel that glitters
A warm and loving heart.
Here's all the space desired
To pump your living beat
Connection paths are open
Down to both dancing feet.

Susan Cohen

Frågor till Venus?

Hur ser ditt val ut
du fagra skönhet
som bländar solen?
Vem älskar du?
Vad vill du ha av din älskade?
Vad vill du känna?
Blir du upprymd över att skratten hopar sig i dig?
Vill du ha romantik som bejakar ditt sinne intill fulländning?
Vad är det ultimata för dig?
Vem är din idealpartner?
Hyllar du det du får?
Fagra skönhet, är du sänd från Olympen?
Är du ett gående mirakel på jorden?
Vad blidkar dig?
Vad får dig att känna livet tala till dig?
Tar du del av det himmelska som finns i jordelivet?
Låter du dig uppslukas av dina innersta drömmar?
Ger du plats för dina vackraste drömmar i dig!

Roberth Terfelt

Dags

Misstänkte nästan det
sa hon
och slängde med håret

misstänkte
fast du ingenting sa

tiden är på »hold»
håller andan
väntar

människor går förbi
aningslösa

allt är över

dags att fästa upp håret
dra på tröjan
släcka ner solen

Anita Elgerot

He's dead, you know

(In memory of my dear friend Yassin Al-Zamili)

»Pardon me, come again...?»

»He's dead, you know»

Her ear grows colder
Any second
She'll fall through
The wall she's pressing against
Will give in
For another world
Carrying no pain

Streams of dreams

Purple flowers hanging loose from the wall
Themselves remaining unpicked
although so sensitively sensed
by the man silently laying on his back
His tiny arms entangled in each other
above his head

Streams of dreams come floating
from his closed eyes
filling the up-lighted room with pictures
not known to anyone above this world

Ninni Andersen

En parallell historia ...

Ett annorlunda år böljar fram
gråa hyddor som existerar i
urskogarnas värld sjunger som förr

sakta smyger jag
baklänges och skogen viskar
gröna sanningar
runtom Skattlösberget ser
jag skogsfolket gå med
urgröpta ben –
bygdehistorian, societetsfolk
har hyvlat deras ansikten

de glider bland buskarna,
deras hunger följer efter
hinner inte

detta är kalhyggenas minne
den lyssnar ingen, den är
likgiltig, multnar i svedjefinnarnas
trollformler
böcker som endast
traktens poet kan sjunga

jag anar en svartklädd, allvarlig
gestalt komma in i mig

Raimo Sillanpää

Förbli den man är

Kastas in om att bli någon annan
det gäller hålla fokus nu
Nej. Att bli totalt sig själv

Där i vitögat syns något krympt förstånd
att jag borde veta bättre

Att varje andetag är värt att andas
Att varje steg är gjord för lyckan
Att varje sekund av ögonblick
är en tid om evighet

En trallande melodi där man skrapar fram
ett slags *jag*
en tanke om ord som är mer hållbart
än stål

Är starkare än
en veteran

Det gäller hålla fokus och jag får frågan
om att bli någon annan

Nej
det var jag som valde livet
inte livräddarna

En mikrosekund av tystnad
En sval vind av smekning
En blygdröm
om att kanske låtsats
den enda gång
att bli just någon annan

För skojs skull
För trevnads skull
För enkelhetens skull
men inte alls för ens egna skull

Spela in
Spela upp
Spela roll

Drömmen att bli ihågkommen
är min mittpunkt
att se småsakerna i storsakerna
Att förstå vikten av vänskapen
Deras andetag
är mina hjärtslag
Deras händer är mitt avtryck i ord

Om att bli någon annan
inte ens då jag äntrar rollen på scen
går det inte vissla bort
att jag är som jag är

Vare sig jag känner för det eller inte
så stannar trafiken aldrig upp

Livet fortsätter
fast jag står still

Alla möjligheter finns
om en tanke
att även du och jag
främlingsögon

kan behöva varandra redan ikväll

Lea Pålsson

Ensamhet

I sin kontanta själ
pratade han med sin ensamhet
som stod mittemot honom
på golvet i hans rum
det var ett samförstånd
dem emellan
språket var en förtrolig tystnad
allting oräknat skönt

I bokskogen

I tystnaden med sin sunda känsla
i den antika bokskogen
hörs löven förmultna
här överlever tystnaden tiden
tiden utan missförståelse av liv

Kosmonautiska vägar

Den utslitna världskartan
ger tankarna vidgade vyer
väcker tankar om kosmonautiska vägar
där känslorna slöjdas tyst

Rolf Zandén

✱

Jag undrar
När svanar sover.
– Sover också Du?

I den svåraste av drömmar
Där imman på rutorna – De öde bilarna
Inte längre får mig att gråta.
Och minusgraderna inte någonsin finner mod att komma
För att göra deras temperatur lik min.

Jag omringas av fäktig, tung luft.
Jag öppnar ett öga mot den dunkla världen
Det vita havet av svanryggjar på den isade sjön avslöjar
Inte dig.
Och Jag då jag vänder mig om.
har Du flugit
Men minnet av din värme dröjer sig kvar
I mitt förfrusna svanhjärta.

Och då gryningen kommer,
Syns en ensam, nattsvart svan
Försvinna ned under ytan
Ned i sjön av tystnad.

Den svanen som aldrig sov.

Marilyn Roseneld

Lönnbladet i vasen

Fråntagen livet
står ett lönnblad i en vas
på ett köksbord
bladet pryder ett vackert rum under himlen
blodroött är det på insidan
utan förvarning
inåtexploderar bladet ljudlöst
som för att kunna vila en stund
det viker ihop sig mot en grön mittpunkt
med röda ådror
ut mot kanterna strömmar de i halvcirklar
de påminner om förtorkade
och döda grangrenar i en urskog
på bladet ser jag gröna fläckar
lövetes grumliga ögon
de stirrar på mig
men blicken är inåtvänd
ögonen ser åt ett annat håll
längst ut på de trasiga och värkförvidna kanterna
har bladet björntassliknande utspärrade klor
för att kunna gripa tag i gräset
och förhindra att bli omringkastat i höststormen
lönnlövet påminner om en gigantisk snäcka
tillverkad av tunnplåt
något ljusare på utsidan
där det står i gipsvasen
med urholkade vattendroppar i trådar
fallande mot vasens botten
ta försiktigt i mig,
låt mig död vara
jag är då som vackrast.

Haldor Paulsson

To see

How embarrassed did I feel
on a scale from let's say one to two?
When my eyes the very ones that are mine
in a sudden decided to sneak away
and take a look at you
leaving my imagination all and well behind

Sooner than I thought though
they were back to report
that you were one of a kind
yes probably of the very sort
that for me
would be safe and precious port

My intention then first and uppermost
was to blame and scold these rascals
now back in their fold for taking advantage
of my naive and distracted soul
yes for experiencing exciting and joyful things
out of my control

But who am I to be but a human
if my curiosity did not get the upper hand
so with a sudden flush
I pulled myself together and asked:

»this graceful woman of yours
did she scorn or ignore me
or was I bestowed with a glimpse of hope
and if this matter is mould in such a way
that she inclined towards me will be
what then will she demand of me?»

Had they only been able to
I am almost certain that they would
have given me in playful stereo
a cascade of mocking looks
because they teasingly smiled and said:

»the very least to do
if the slightest guts and prowess
there is in you
is to gather and the artfully
on a gillet fix
every star that upon heavens
spheres there is

Your offer then bring to her at once
and if that suits her resonably well
of the pleasures she might give
no one can tell.»

But then you who had everything
seen and heard
looked me in the eyes
and said with a tired smile:
»would you like
to join me for some coffee
or a pleasant cup of tea?
I am a bit sad and down today
you see»

Olof Lagerhorn

Indigoexplosioner

indigoexplosioner
bakom mina beiga
ögonlock

om du inte förstår
så förstår du inte
det går inte
att förklara

men jag är kort sagt
inte längre fullt så sårbar
som jag en gång var
mer arg än ledsen

bränner ner höstacken
för att hitta nålen

gråter inte längre
jag ler
blottar mina tänder
för första gången
på 30 år

försöker krypa in
i alltets livmoder igen
och bli ofödd

var bättre än
det någonsin var
här hos er

indigoexplosioner
som sveper iväg
allt mörker
allt ljus

och så slocknar solen
för ett tag
i sisådär
en evighet

2gång 15

Hösten lägger ingenting över Stockholm
vi bara låtsas (fan, Götgatan,
va jag hatar stället.) ... vad har du gjort med? ...
äsch, det regnar nu igen, jag drömmer
om dig bredvid mig/ snart kommer du
vara där/ runt nästa husknut (djävla,
stad, ibland har du inte plats för dig själv,
hur ska jag hinna fram i tid?)
/Ljudet av dina klackar mot trottoarkanten
strax innan vi ska ta bussen/ Jag önskar
du var där/ det är alltid längre bort/ längre bort
Inget regn över Stockholm, bara höst/ tomt
Vi låtsas tillsammans; den här stan är oskyldig
(ljuger du första raden, så ljuger jag aldrig mer sen)
behövs inte, Stockholm är stilla nu

Stockholms fantastiska väder
ah, skit, det snöar längre än ...
ditt ansikte, värmen från
kärlek & liv, ingen snö än (vi väntar)
bakom nästa tunnelbana, en kopp kaffe
Inte hade jag några planer den kvällen
påminner ständigt, mer snö ska komma
du säger mitt namn som om hela stan hjälper till
Var är vi nu? missar nästa gathörn, oxå
gatan ligger knappast öde, men tänk om ...
Hela stan är fylld av »helvete också ... »
vi kommer nog inte hem, ska jag
köpa kaffet? Jag ser vi fryser
så Stockholms bästa väder ... , står vi still nu?
värmen från ditt ansikte, vi blir nog sena

Johan Nordgren

Höststämning

Att länge andas in
och det som blev hängande
    kvar omkring dig,
det som du inte visste vart, eller vad,
    lossar.

Och löven på marken
och luftens friska syra
reder allt jordiskt bestånd och begär,
lägger till mull och mylla
det som blev kvar, och det som tömts ut.

Allt väntar vila.

Gunnel Arvidsson

Dagen föll

Dagen föll
ner på ryggen
och hamnade under
Aftonrodnaden.
Natten tittade långt borta
och tänkte:
»Den där ser
underbar ut, verkligen.

Jag gör det samma
med Morgongryningen
drar henne i famnen
och smeker hyn.
Innan jag släpper
henne helt,
för att fortsätta
till sömniga byn.»

Seija Silvennoinen

På väg:

Blåser vinden i min egen segel?
Jag blåser vinden i mina egna segel!
Fyller lungorna med kärlek och pustar ut
Framåt förs jag
Flyger genom det alfabetlösa A B C et

Mellan raderna finns jag gömd, men inte glömd så fortsatt leet
Som en stor trollkonstnär en gång skreeev

Jag blåser vinden
Blundar
och pustar ut

Nu färdas jag över de sju haven

Johanna Fossum

Gotska Sandön

Här: världens mittpunkt
Kring: obruten horisont
Nu: ö i tiden

Så ny i livet,
på stranden – ejderns unge
så nära döden

Anders Schærström

Förflutnas spökar

Ensam jag vandrar, so ensam
på gatan lång, lång
som längtan och saknad, smal
som besvikelsernas trånga bitterhet.

Folkmängden, vita husens
soliga väggar, glänsande skyltfönster
på Drottninggatan
inte ensammens saknad lindrade,
tunga tankar och vånda mildrade.

So här vandrar jag mina gator nu:
ensam, nedslagen. Minnen vackra,
ljuvliga drömmar vill jag skingra,
utvisa till glömskans papperskorg,
begrava i all evighet.

Minnen
so tunga är att bära, de
förmörkar sinnen, förhindrar tänkandet
och all glädje driver ur hjärtat.

Ensam, so ensam längst
Drottninggatan jag vandrar.
Minnenas trångmål, och
förflutnas spökar mig förföljer.

Keijo Winstén

Sagan om Snön!

December, vit

Bländvit snö
i magiskt mörker...
Vintermåne – bleka stjärnor –
Skyar – skimmer...
Adventsljus!

Isigt famntag
Frusen jord –
Andedräkt som ånga...
Ångest –!
Villt i driva!
Gud – förbarma!
Julefrid till mörka hus!
Adventsljus!

Esther Callmer

Om godhet

Kommer godhet inifrån eller utifrån,
nån som vet?

Ska man vara god mot alla,
sju miljarderna?

Eller räcker det med ungefär tio?
i så fall vilka, och hur ofta?
Kan man få svar på det?

Och dom som har som jobb att vara goda,
sjuksystrar och liknande,
ska dom vara goda även på fritid?
Det borde räcka med varannan helg
om dom inte jobbar då, förstås.

Jag är god när det behövs, inte annars
varje dag och jämt är överdrivet,
tycker jag

Jag vet en som INTE är god,
fru Sandén, min granne.
Hon drog över min tvättid med fyrtifem minuter
och sa att jag var egoiiist för att jag drog ut hennes jävla
tvätt på golvet

Så jag ska vara god på måndagar och fredagar fram till tolv,
sen får det tamejfan räcka,
om inget särskilt inträffar.

Jan-Eje Ferling

Ensam

Jag famlar i mörkret
Hör mina hjärtslag

Jag snubblar och faller
Faller handlöst

Ingen tar emot mig

Jag är ensam
Som jag alltid har varit

Ensam

J. Grip

20110622

spegelbilden i den avstängda datorskärmen:
skallen sväller & krymper med pulsslagen
tapetens blommönster
är en karta över tankarna
dom växer som på en sommaräng
böjer sej lätt för vinden
sträcker sej mot solen
trasslar in sej i varandra

Petra Marandi Roos

Varför möttes vi inte ???

När jag var ung

Varför såg jag inte dig ?

När jag var student

Varför skrev jag inte kärleksbrev till dig ?

När jag var kompis med molnen o stjärnorna

Varför träffade jag inte dig ?

När jag slutade militärtjänsten

Varför log du inte mot mig ?

När jag var lycklig

Stannade vi inte upp i kärlek ?

När jag var ung

Varför möttes vi inte ???

Sharaviin Surenjav

Stadsreflektioner

Gryningen vaknar upp ur nattens ände
och dimmans sista slöjor söker sig
mot himlens öppna portar
Staden stryper strömmen till
gatubelysning och neonreklam
daggen vilar ut på den slitna
morgontrötta trottoarstenen
som söker värme efter nattens kalla fötter
från de första trevande strimmorna av sol
som finner sin väg till jorden
genom himlens öppna portar
Morgonen tränger nästan obemärkt
gryningen på flykt och installerar
sin osynliga lekamen på ett
övertygande sätt i solljuset
Ridån går upp borta är dimman
Solen tar sats och sprider sina strålar
allt djärvare och vidare över sceneriet
Fågelkvitter förgyller den fjädermättade luften
Färger sprakar till tar form förändras
och försvinner allt eftersom solen stiger
– Dagen har tagit sin början och daggen
är sedan länge uppdrucken av den
arbetstyngda trottoarens törstande stenar
som av solens starka strålar åter
är fyllda av värme och förväntan
inför dagens slit
Staden tryck ökar och pulsen
slår snabbare och stiger
Gryningens viskningar blir till dagens vrål
Bilar tjuiter bussar ryter tåg och
tunnelbanor vagnar stänkande fram
på glänsande räls över jord och
genom tunnlar fram och tillbaka
Gnisslande fnysande blixtrande och rykande
Människorna ringlar fram i en

oändlig ström över gator och torg
Håglösa och stressade
på väg till allt eller ingenting alls
Den tidiga morgonens stilla vackra
fågelsång är blott historia
Endast duvornas låga mjuka kutter
kan uppfattas där dom lugnt och metodiskt
söker sin föda på trottoarens skrovliga hud
Solen sänker slutligen sakta sina strålar
Skuggornas skarpa konturer rundas av
och blir allt längre och längre för att
slutligen övergå till ett obestämbart dunkel
där de mörka nyanserna famnar om varandra
och bildar en osynlig allians där gränserna
löses upp och försvinner i glömska
Skymingen gör sin entre
och människornas led tunnas ut
Tystnaden sänker sig över skådespelet
utan att synas eller höras
Solen skänker sina sina sista sköra strålar
till de lågt ruvande stackmolnen
Det flimrande blågrå TV-skenet från
huskropparnas ögon och porer
skvallrar om människan uppfinnserikedom
och apatins utbredning
där det förenar sig med gatubelysningen och
neonreklamen över gatubilden
Trottoarstenen skänker dagens slit
och fotarbete en sista tanke och drar
en lättnadens suck
sträcker ut sin trötta kropp till vila
tätt intill Den Moderliga Jorden
och somnar in i sin drömlösa törnrosasömn
för att vid nattens ände
åter vakna upp till gryningsljuset
– Väckt av daggens mjuka kyssar.

John Peter Gister

Livet

»Livet
inget jag tar för givet.
Det existerar
medan paniken expanderar.
Tiden som rullar på
medan jag försöker förstå
så mycket grus i mitt maskineri
som att andas
fast jag helst av allt vill låta bli.
Önskar jag kunde bejaka
inte försaka.
Men gnistan finns ej
känner inte längre mig.
Har totalt tappat den jag är
utan att ens veta när.»

Blomblad för vinden

»Ett blomblad för vinden, en mållös färd
ett avbrutet liv blåser iväg.
Ett blad som svävar i luften, så rotlös, så lätt
susande i skyn, söker sin rätt.
Ett blomblad lyfter från jorden
har lämnat blommans kropp,
söker sig mot solen, strävar allt längre upp.
Ja, livet är en svarslös gåta, en ändlös färd,
utan mål och utan väg.»

Linn Nystedt

Linje 10

Vill att tankarna,
ska vara som tunnelbanetrafik.
Med ankomsttid
och slutstation.
Dörrarna ska vara stängda,
genom de mörka tunnlarna.

Matilda Lilja

Vinden & Molnet

Jag var
vinden.
Du ett
moln.
Jag bar dig
till platsen
där du kunde
väcka den
blåa blomman
ur sömnen
med ditt
regn

Per-Magnus Eliaeson

Jag blommar

Lusten öppnade dörren
till paradiset

Jag släppte in dig
i mitt innersta väsen

Pulsen ökade

Jag började andas verklighet
som väckte varje cell
till rosenröd hetta

Jag började blomma

Evie Roseneld

Mötesplats Stureplan

De hade bestämt möte klockan sex
Hon väntade redan under Svampen
Håret var nytvättat och uppsatt i hästsvans
Hon hade sminkat sig med svart eyeliner och mascara
läpparna lyste ljusrosa
Hon kände sig fin i sin bardot-rutiga klänning

Hon såg honom på långt håll där han kom
släntrande, ivrigt spanande efter henne
Han hade stans snyggaste plogfrisyr
brylcrèmen glänste i hans mörka hår
Den svarta skinnpajen satt som gjuten
I mungipan hängde som vanligt en John Silver

»Hej baby, väntat länge?» »Nej då, jag kom nyss»
De gick Kungsgatan upp till Rigoletto och såg
»Ung rebell» med James Dean och Natalie Wood
De njöt av filmen och av varandras närhet
Under bilduellerna blev hon rädd och kramade hårt hans hand,
hon höll kvar handen i hans till »The End»

Efter bion gick de på kondis i södra Kungstornet
de valde bord med bästa utsikten över stan
han beställde kaffe och mazarin åt dem båda
Det var deras första möte på tu man hand, utan gänget
De skojade, skrattade, nojsade
Hon var lycklig, hon var glad

Men hennes glada sinnesstämning försvann med ens
när hon såg hans flört med servitrisen
Tårarna trängde fram, hon reste sig tvärt och sprang
När hon vände sig om, såg hon att han satt där
med ett roat leende mot den andra
Deras korta relation hade nått – »The End»

Ung rebell hade svensk premiär 19 mars 1956. James Dean omkom i en bilrock 30 september 1955, han var då 24 år. Han hann bara spela in tre filmer, men hans karisma gjorde honom till idol för många av västvärldens ungdomar och han är än idag en legend.

Inger Tengqvist

sjö
runt grön
ö

Ture Jensen

Universums hemligheter

Jag reste genom universum
till alltings begynnelse,
såg stjärnor lysa och slockna,
nebulosor, molekylära moln
avsaknad av färg, svarta hål

Och var sen tillbaka på jorden
med en växande fundering,
ett måste att lära mig, studera
för till och med solen har sina fläckar
Jag började följa deras vandring runt solen

de mörka och kalla fläckarnas
påverkan på jorden
Jag undrade

Svaret kanske finns där, väntar
en sträng av sanning
maskerad och kodad,
klädd som en hemlighet

Men jag finns här,
fortsätter undra
Jag kommer finnas kvar här
och fortsätta försöka
Och kanske hittar jag det
svaret

Vem vet?

M-L.B.
(Redigerat av K.B.)

Vila i Anden

Känn andetagen
som kommer och går
Slut ögonen och känn
– Känn min Närvaro

Vila hos mig
Vila hos mig
– och bär med
denna förening
i allt du gör

öppna ögonen
Gå ut i livet
Lev ett medvetet liv
efter din förmåga

Vila i Anden
– när du agerar
ute i världen

Maria Matsson

Lingyu

Om jag sårat dig
blir mina tårar tunga som stenar
Om jag gjort dig ledsen
känns min dag som en begravning
Ord kan bli så dumma
Ord kan bli så fel
Ord kan bli till främlingar
efter att de lämnat munnen

Lingyu när du ler
smälter snön och det blir vår
Lingyu du har flyttat in
i mitt hjärta
och bor där nu
Du får stanna där
så länge du vill
Där kan du värma dig
när bladen lämnat träden
och hösten blåser kall
Där vill jag vara ljuset
om natten din blir mörk

Lingyu ditt långa svarta hår
och din självfulla blick
Ditt buddistiska ursprung
med outgrundlig mystik
Den taoistiska väg du vandrar på
fylld med tankar av visdom
Där du går fram blir det sommar
Dit du ser får blommorna färg
Hur skulle jag kunna undgå
att älska dig

LeifLinder

Din melodi

Du väckte mina somnade känslor
Jag vaknade genom din musik
Hur länge skall denna melodi fortsätta?
Jag vet inte. Men . . .
Jag vill inte, att min själ skall förlora denna melodi!

Banzragchiin Enkhtuya Lindholm

Curonian spit – Kuriska näset

Två förrymda häxor från Witches hill (Raganos kallnas)?
– Juodkrantė strandpromenad vid Kuriska sjön.

Kursiu nerija

På andra sidan
Bris nordväst, inte kuling
Sommarlovsvindar

Den öppna gränsen
2 gånger Häxornas kulle
Lagunens spegel

På Svärmorsberget
Italienska blicken
Stege mot himlen

Thommy Sjöberg

✧

att hjärtat
dunkar sina slag

att evigheten är
oändlig

att alla jag
får vara med ett tag

att spermier, ägg
ock stjärnor kastar
ut sitt strössel över
svarta rymder
svarta hål
och svarta material

att Gud har fyrahundra femtio
miljarder ljusår av verksamhet
på nacken

Barbara Öberg Sjögren

Stockholm stad

Silver syns från väster, morgonen är här
Västerbron är lång att vandra, men snart vi hemma är.
Solen sig avspeglas i Riddarfjärdens blänk.
Stockholm City vaknar till av bilar dränkt.

Stockholm stad, underbar, huvudstan, hela dan, underbar!

Söders höjder brinner. Morgonsol har stekt.
Gamla stan där väntar med gränderna helt uppläkt.
Alla stans turister, rusar av och an
för att hinna skåda mer än ingen ann.

Stockholm stad, gör mig glad, huvudstan, hela dan, underbar!

Vi går ner till Årstaviken där luften känns kall
en bakfull joggare lutar sig mot en tall.
I morgondaggen hoppar två anddrakar fram.
Din näsa är kall som en bilkylare i november.

Djurgårdens kanoter, guppar i kanal'n.
Berwaldhallens noter, njutes rent och svalt.
Mjukglasstånden bjuder, lakrits är favorit.
Och. Strandvägen sjuder, men man trampar i hundskit i

Stockholm stad, underbar, huvudstan, hela dan, underbar!

Carina Leijd

Med papper och penna

Det nådde mig per Internet
en inbjudan att skriva
till denna dag en ny sonett
att höstens gråhet liva.

Nu blev det inte riktigt så
i denna skapartimma,
fast rader, tagna två och två,
ändå ser ut att rimma.

Först versens fot i prydlig rad
ska bli till hysad meter,
på detta halva pappersblad
som jag tror A5 heter.

På planket sen, i konkurrens
med alla andras läppar,
ska kämpas ordstrid utan gräns
till någon målet tappar.

Den penna högra handen bär,
i hjärteblod ska doppas
Och om jag skulle vinna här?
Man kan ju alltid hoppas...

Paul Grundin

Dikt till Adam

Jag och min musa slåss igen
med blanka vapen av verser
Jag vet att jag
inte kommer vinna,
hon vet att hon
kommer att förlora
Hon vill att jag
skriver något storslaget
som skakar om världen
i dess grundvalar
Jag vill bara
att någon tycker
att det är vackert,
att det berör någon
i sitt innersta
Jag bryr mig inte särskilt
att förändra världen
Men om jag
kan få dig
att gråta, skratta,
skälva, skrika
är det hela världen,
om jag kan få
de här raderna
att inte bara vara tomma
utan liv, kärlek,
ångest, smärta
då kan jag dö
i tacksamhet
Då lägger min musa
en nejlika
på hedersaltaret,

då ska vi sluta fredag
och skriva varandra hyllningsstrofer
med guld och rosor
och överdriven kärlek,
då ska jag tystna
i femton dagar
och besöka Varberg
och kasta mig i havet

Erik Wikström

Bläddrar i gamla papper
hittar någon som skulle mejlas
och så en annan som hette Ljo, om henne fanns en text, hon, som

kissade naken i trädgården
andades genom näsan
en dag sa: »Vi reser bort»
(och jag köpte det direkt)

Håret!
Jag minns håret

fokuserat ritande en ko
grät
inte stod ut

Jag undrar
vad det var (eller nej, jag vet)

oroade sig för exotismen oss emellan
dansade så huset skakade
planterade frön
men jag fick ta hand om skörden
för då var hon borta
(och det var första gången jag såg fänkål växa ur marken)

Hon, plötsligt en dag:
»Jag har köpt cykel, ska cykla överallt!»

talade om sanningen
smulade sönder argument
gillade jord

Och en natt, någonstans i Kolmården
sprang jag kontrollerat i en skog
Hon var vaken då
hemma i huset, kunde inte sova
som hon sa
Tillade sen: »Det var ingen slump
att vi var vakna samtidigt»
Jag tror det var vår tid då

Linus Rispling

Född VÄRDEFULL

Vid födelsen är GRÄNSLÖSHETEN närvarande.
Annorlunda, annorlunda, inte som andra,
avvikande, avvissad,
utanför, utstött, utfrusen,
fel, helt fel, fullständigt helt fel
ur de andras synvinkel.
... är GRÄNSLÖSHETEN närvarande.

Ensam från överklass mitt i arbetarklass
Ensam från arbetarklass i fotbolls laget av överklass
Ifrågasatt, utfrusen, mobbad.
... GRÄNSLÖSHETEN...

Ensam homosexuell bland heterosexuella
Ensam heterosexuell bland homosexuella
Ensam mörk bland ljusa
Ensam ljus bland mörka
Ensam muslim bland kristna
Ensam kristen bland muslimer
Ensam vänster bland höger
Ensam höger bland vänster
Nedvärderad, utfrusen, mobbad.
... GRÄNSLÖSHETEN...

En hemlis: Vi är lika mycket värda
Alli hopa, alli hopa, alli... hoppsansa!
Där sket det sig för utfrysaren, mobbaren, lögnaren
som försöker lura i oss motsatsen.

Född VÄRDEFULL

Död lika VÄRDEFULL

Vårt med födda värde är ountastligt!

Pia Ringstrand

Fördomar

Tre kvinnor
Vid havet
I ett lugn ställe
umgås och skrattar
De sitter och pratar
Om kläder och mode
Om söta barn
Om snygga män
Om larviga ungar
Om ungdomar som snattar
Om pappor som super
Om vardagen
Om handel och mat
Och nya handväskor
Ett vanlig tjej snack
De talar om livet
Men vi tror att det är
Struntprat

Razak Aboud

Kan du tänka dig

1.

Kan du tänka dig, Jesus älskar dig
med en kärlek stor och varm.
Kan du tänka dig, Han gav sitt liv för dig,
all din synd och skuld Han bar

2.

Där på Golgata Han evig seger vann,
och Hans blod där för dig rann.
Bekänn nu Jesu Namn som ditt segernamn
och sök vila i Hans famn.

3.

Kan du tänka dig, Han förlåtit dig och
Han viskar ömt ditt namn,
löftena Han gav, ja de gäller dig,
som ett älskat ljusets barn.

4.

Helig Ande är den som leder dig in i
Jesu stora frid. Han välsignar dig,
Han har en plan för dig, som dig
glädje ge och frid.

5.

Lyft nu dina steg, följ nu tätt intill,
Jesus aldrig sviker dig. Ta Hans säkra hand,
så Han leder dig fram till
Faderns sälla land.

Deborah Fischer

En ängels styrka

Så ensam, så stark. Vad skulle hon annars kunna vara?
Styrkan var hennes livlina. Ansvaret hennes kall.

Ensamheten hennes hemlighet

Familjen skapade mening. Meningen hade brustit
Han brukade gå med skjortan slängd över axeln
Snickra lite på lekstugan
Han köpte röd färg och ställde den på hyllan i garaget

Hon minns första barnet. Minns deras första semester.
Minns de första symtomen

Verkligheten tog över för snabbt
Hans skjorta på en galge. Lekstugan färglös
Hans namn på en överklig sten

Hon drack kaffe vid fönstret varje morgon
Värdade döda pelargoner
Samlade kraft från barnkramar
Såg saknaden i den slitna korkmattan
Sorgen städades inte undan med legobitar
så stark, så trött. Vad skulle hon annars kunna vara?

Det här blir hennes sista minnen
Varje rynka har en egen historia
Någon rättar till kudden
Droppet kopplas bort
Hon drack sin sista kopp kaffe igår
Andetagen saktar in. En livslång längtan är över
Vid fotändan står han, med skjortan slängd över axeln och
sträcker ut handen.

Hon vänder sig om en sista gång och ser tillbaka på livet.
Så stolt, så fri. Vad skulle hon annars kunna vara?

Katarina Brolin

Likt eviga planetära kombattanter,
i uråldriga skyttegravar begraver vi oss ned.
Där i Edens jordiska ingenmansland,
befinner vi oss i en strid där ingen kan vinna.

Fångade i ett krig där ingen vill förlora,
kämpande hjärtan i sina sista slag.
Som stormvågor slår mot en strand,
går vi blinda och stolta framåt som man och kvinna.

Fångade i en evigt förlorad kamp,
envist tvungna ställa alla frågor.
Rädslornas skuggor i svaren vi inte vill höra,
bedömda, vägda och mätta i sådan naken enkelhet.

Med måttstockar grundade i egna värderingar,
värnar vi våra principer och ideal.
Vika undan kan vi inte göra,
obändbara som vi är i vår egna personliga självklarhet.

I stearinljusets sken kan det äntligen ske,
ögon möts över uråldriga och befästa murar.
Där lovar jag försöka kämpa mot varje last,
i min svaghet och i mina mörkaste stunder.

Utan rustning, sköld eller skydd hoppas jag stå dig bi,
stridande för din kärlek utan önskan av ära eller heder.
En pirat vrålände mot ödet från toppen av en mast,
är jag den solkiga riddaren som kan skapa under.

Vad jag begär är din närhet och förståelse,
din värme, ömhet och lätta hand när jag så behöver.
Möt mig och res din fana, dina färger och ditt tält,
allt du önskar och fruktar kan du då av mig få.

Frimodigt och darrande undrar du,
med kvinnans självklara tvekande nyfikenhet,
Vilken slags soldat möter jag på detta slagfält?
Jag svarar – Kommando . . .

Åke Almlí

Kärleken är blind

När jag blev ett monster
Och du påstod dig vara Gud
Sa du till mig att jag försökt döda dig
Och att allt var mitt fel

När jag blev en mördare
Och du vägrade att dö
Sa du till mig att du ville dö
Men att jag gjorde fel

När du blev en psykopat
Sa du till mig att jag var den enda
Och att kärlek inte bara fanns i böcker
Men att jag måste ge för att få

Men när du blev min älskare
Sa jag att jag verkligen ville
Men då berättade du
Att kärlek,
Det fanns faktiskt bara i böcker

Sofie Persson

Arg

Detta ämne känns imbecillt
när jag tittar på ditt barn i famnen
Svårt då att »arg» betona,
hon är gladhet in persona.

Denna dikt blir blott debacle
Så att autodidakten tappar takten.
Ty hon i famnen, denna lilla hona
är gladhet in persona

Giv nu kaffe, kom äppelkaka
På vaniljsåsen låtom oss smaka
Klunkom vatten, här, någon krona!
Skål, gutår åt gladhet in persona!

Stefan Viljehammar

Syskonprat

När jag var riktigt liten
gick i klänning ärvd och lite sliten
stoppad strumpa, håll på kofta
sårskorpa på knän rätt ofta
sov sött på halmmadrass för vila
var morgon kvickt ur bädden kila.

Tänk när jag ABC:n slår upp
finner tvåöring, värpt av tupp
hungriga spargrisen genast den tar
säger: »När jag bli full du får vad jag har»
Kan någon människa fatta
Att storebror Jon börjar skratta.

Nu jag äldre ser tillbaka
rynkig, skrynklig med dubbelhaka
spargris, tömd, mager säger trött:
»Låt bli att äta grisakött»
Respekt för djur och liv på detta sätt
tacksam livet självt blir jag ändå mätt.

L-K S

Vad mig som storebror anbehagar
har jag skadad fot försedd med pump och slangar
vägen varit vinglig krokig
tankar, funderingar från ovan, tillvaron brokig
utsikt från sal med vita väggar på sjukhus
inspirerad av närvaron i en tunnels välsignande ljus

har telefon, böcker, mat, allt är bra, men att ständigt hålla god min
är svårt, för systrar kommer med förskräckligt mycket medicin.

J-S S

Dear don't delete me

Se mig min vän denna morgon då natten nyss
ovarsamt nött på kropp och själ
och morgonens grymma leende ger mig onda aningar
Gilla

Glöm min vän våra omättningsbara konvulsioner som
ännu klibbar sig fast på mitt bleka skinn som klistret
från det plåster som en gång dolde reporna
Kommentera

Hjälp mig min vän att ej längre räddas den mur av grå
hagtorn som stänger den väg som i vårens skimmer
kantades av stelnad lava från ett glödande inre
Gilla

Ansträng dig min vän och öppna det lock som befriar
den ström av ljus som silas genom hålet i den mörka
gardin som vibrerar av flyende känslöstormar
Kommentera

Tacka mig min vän för att jag en gång aningslöst
lockade dig sväva in i den cybersfär som den ogine
kallar fåfångans demokratisering,
dear don't delete me
Gilla

Bengt Landin

Dimension

Den ger mig gåvor
Som jag bett om i mina tankar
Kykan kallar det bön
Det är ett samtal med den störste kraften

Oförklariga saker inträffar
Är det mirakel?
Duvorna mullrar
Skatorna sjunger
Och svalorna svävar över den sfär
Där jag finner kraften

Helena Leijd

Fågeln

Sakerna står i förråden som i ett bortglömt rum och vi bor på olika våningsplan som är på samma trappsteg. Ingenting spelar när själen vandrar emellan och saker omger oss som ett glittrande stim eller lysande lampor i natten längs med stranden. I natt drömmer jag något om december och hur jag är i mina tänder, men inte i köttet när julbaket av pepparkakorna nalkas. »Så vackert allting är!», tänker jag, men mina ögon är frånvända. Allting blev rött av choklad, te, peppar, vin och kaffe, men av kött mår jag illa när blåmusslorna doftar. Varför är centrum i datorn och inte i staden utanför när vi måste leva? Vad hände med glaset? Det som är inne är inte samtidigt ute, men minnet talar med fågeln.

Louise Wulf

☪

En stunds stillhet i din famn
och all min rädsla försvann
Så nära ditt hjärtas slag
att jag inte visste vem som var du
vem som var jag

Marianne Lindgren

Till min söta kärna

Du är söt som en karamell
Som en kärna mellan två katter
Du är söt som en ärta på en gren
Du är fin som en blomma i en hand
Du är kall som en köttbulle i frysen
Du är gullig som en Hello Kitty

Saga Johansson, 7 år

✻

Det är något som kommer komma
typ, det vet jag
nåt jävla jippo
hur hittar man tillbaka
till den oförställda glädjen
vi sitter kring glasen och undrar
vi sitter kring stereon och tiger
jag försöker hålla låda
jag får dra hela lasset
jag vet inte om det är ett
kuvert eller en plånbok
jag behöver, något är det
något i luften, vintern
är på väg från norr
om vi har tur får vi se
när änglarna kommer nerifrån
övervåningen med sina vagnar
ingen är den man tror
varför skulle jag vara ett undantag

Olle Johansson

Föryngringsreklam

Vi ska inte acceptera oss som vi en gång blivit till
Utan nu ska anti-age tandkräm mot åldrande käft sättas in

Liten byst eller om bysten hänger nåt är numer inte bra
så då skapades ett perfekt ändamål för detta pushup-behåar
är vad det ska va.

Din hud får numer inte åldras naturligt för pengar ska tjänas på det
anti-rynk krämer till stora kostnader för dig men likväl går du bet

Om du inte krämer vill ha, så kan du alltid botox in i din hud ta.

Med botox flyttar sig rynkorna senare ner på näsan en bit
det sägs att man då mer kaninlik blir

Åldern förgås men inplantaten består.

Hur kommer folk att se ut, med ett ungt ansikte och
händer där huden hänger och skelett nästan sticker ut.

Ett värdigt åldrande får ej längre finnas i vår värld
alla ska tjäna pengar, vårt utseende – deras affär.

Anne Rova Grip

Balettskor

Jag plockar bort rädslan
som en önskad brosch
jag kastar den på golvet
den sprängs
som en handgranat

Det brinner i källaren
full av minnen
av min far

Gråtande dockor
vinkar av mig
när mina rosa balettskor
dansar därifrån

Alexandra Luthander

Nekropolis

En rynkig träbänk, dammig park, gammal man
med ovårdat skägg,
över sjuttio år på axlarna, sliten rygg
tuggar souvlaki, långsamt
tar några klunkar metaxas, trampar på dagens Ta Nea.
Första sidan bara mindre bra nyheter
Hellener arga, irriterade och oroliga, demonstrerar mot
Pappa Papadoupoulos
tappar tålamodet, sjunger: »Ymnos pros tin Eleftherias»
På väg någonstans... Gamlingen barfota, nästan avklädd,
lyssnar
Sfera; Elliniki behov av hjälp för att undvika krympning,
svält, tragedi
E R Tileorassi bekräftar Sferas drama med rörliga bilder
Pappa Pensionidis gör sig klar till sista avfärd, Ikaros tårar
röda, Kung Demokrati gråter,
bitterhetens tårar faller i Athen, Thessaloniki, Pireus.
Axios står stilla, förlamad
Olympos sover, vaknar aldrig
två klumpiga Gud-gubbar stirrar på tusenåriga mardröm;
ELLADA-EXITUS.
Hela Hellas är till salu, Turkiets kulturministeriet köper
Akropolis, Athen utan att betala något.
Osmanska rikets arvtagare behöver inte ockupera Antikens
historia. Hellener handikappade.
Nekropolis svarta fåglar täcker över alla öar, dalar, kullar
och berg, insomnade själar.

Ilari Sole

✧

Vem kan mäta värdet
av en dikt?
– Så skriv!
Kanske har den största vikt
– är kärnan i ditt liv!

Åsa Freij

Tid

1.

Vid en stenig sommarbäck
minns jag
smultronsmaken
av dina läppar.
Så få ord
jag kunde då,
men du förstod
och jag kommer ihåg
hur fantasins fjärilar
bar våra opåverkade liv
in
i försoningens hemliga språk.
Ditt långa hår
fladdrade alltid otyglat
när vi sprang mot varsam horisont

2.

Obarmhärtig
ter sig omvärlden
från mitt fönster
där livet är ordnat i snörräta rader
hela vägen mot skymningen.
Siffror och ord
tycks mäta vår lycka,
och samhälle, regler och lagar
har blivit golv, väggar och tak
i det trånga hus
där jag nu
bor.
Men jag skriver en rad
till dig
under en tid
när ditt långa hår
alltid
fladdrade otyglat

Blickfångad

vem äger blickar i ett möte mellan ögon?
skjut mig rakt in i blodet
blinda leder vi varandra
jag blir sann i dina drömmar
älska mig vacker
trolla mig kär
jag vet du vet leken de ensamma leker
jag såg hur du såg på mig
hur rummet bytte scen
min rodnad/din njutning

tittar i smyg på vår spegelbild
ensam rädd för tvåsam
2 flätade revben jag bär alla spel i fickan
du vet att jag alltid spar en plats i hjärtat för
pojken med ammunition i blicken

du som inte känner mig skrämmer mig
de som känner mig skrämmer jag
jag trodde jag var någon annan, någon bättre
vem är jag i din ungdom?
syns jag?
jag är för gammal för den här smärtan ändå
känns den helt ny
allt som är vanligt over and out!
du är den finaste dåtid jag någonsin varit med om

vill skriva magi på din vita hud
fläta mig in i ditt lockiga änglahår
ge mig en morgon med din hud i motljus
ge mig en natt med dina spruckna rödvinsläppar
& söndersjungda röst
du ser ut som en sång
icke rustad med vanlighet
sanningen är att vardagsspråket inte räcker till för dig
sanningen är att det du väcker hos mig är av naturen omätligt

så kom gör mig större än livet
så kom gör mig större än stunden

Måste alla ha samma verklighet?

En sa att jag ville mycket,
att min vilja inte skulle leda
någonstans.

En annan sa att mina krav var
för få.

En tredje tyckte synd om mig för
att jag var fattigare än den.

Men jag är väl rik på sympati
för alla dessa?

En del har sagt att jag är dum
för att jag tänker med min hjärna.

Andra har sagt att jag är ful för att
jag inte följer idealet.

En del andra har sagt att jag är
konstig för att jag tror på människans
goda frihet.

Kanske är jag allt detta och mycket mer,
men bestämmer min verklighet om sanningen
lika mycket som din!

Jian Obaid

الشيء الأحمق

بالقلب العشق والروح
من هو يقدر يسرقه؟
... يظل رغم الأسى والآه
الشيء الأحمق والارقي
القرب يقرّ قواريره
وتهيج ناره الفرقة
هذا الحب يسوي بصاحبه
شيء يصعب تصدقه
هو يسليه هو يبيكه
هو ينجيّه هو يفرقه
ولا النسيان يتجزأ
يجابه رعدّه وبرقه
شيء بأحاسنا ودمنا
ثابت جذره وعرقه
أبوه الأرق، أمّه الوله
وأهله الوجع والحرقه
ليس أنت الذي تحطّط له
وتكتبه على الورقة
بل الحبّ صانعه نفسه
وذاته تصنعه وتخلقه

Nasser Haidari-Ahwazi

قل شيئا

قل شيئا
أريد ان اسمع أغنيتك
دقات قلبي نناديك
دع مشاعرنا تمتزج
لأرسم ربيع حضورك على أوراق دفتر عمري
كم مذهلة عيونك
وكأنها تصب لي كأسك
دعني اسكر بخمرها
في الليل تبدو أكثر جمالا
شفناتك الطازجتان تبتسم في الأفق
طوق خصري
لينتبي سناء فراقك
لتهدأ صرخات أعماقي
عشقك أغنية
وقربك أمنية
أبقى معي
لألبس أميبي طوقا
لنغن معا

Siham Alahi-Ahwazi

Conundrum

Är detta mitt land?

Är det ditt land?

Byggdes det för
dig och mig?

David Stintzing

Lövhögar att sparka

Jag har glömt hur löven virvlade runt på vår innergård
där avståndet mellan himmel och helvete
var ett ögonblick långt

Jag har glömt hur vi lutade mot varandra
varje steg däremellan

Jag lämnar det där bakom
i en illa dold önskan
att göra något nytt

Det finns inget jag ångrar
men man glömmet så lätt
och ändrar detaljer
och vad spelar det egentligen för roll
när allt vi har är nu

Jag har glömt den där kyssen
i en snödriva i natten

Ägde den ens rum

Jag har glömt alla gånger
vi skrattade tills luften
inte längre nådde våra lungor

Låt allting sitta kvar
på en innergård där löven
utan blygsel virvlar runt

Jag har funnit nya
lövhögar att sparka

Christian Johansson

Jag står hellre utanför

hålla många bollar i luften
i klichéernas namn
en överskattad egenskap
hellre fokus på det jag kan

jag vill inte vara er spindel i nätet
i klichéernas namn
när jag kan vara en bondkatt
som fritt strosar fram

nej tack till stresstålighet
i klichéernas namn
tänk att inte känna av
kroppens signaler på för höga krav

positiv kan jag vara
i klichéernas namn
men inte alltid
och inte bara

Fristad

Som så många andra
vill jag hitta
mitt tusulum
någonstans
mellan kaos och kontroll

nycklar på bordet
jag utmanar skrocken
för att kunna skylla på
krossade speglar
när du lämnar mig

Juni Saga Fylkeson

Du är välkommen

Du är efterlängtdad och välkommen
så gör dig känd, gör dig påmind
knacka på dörren och gnugga med ärmen imma från
fönsterglasat för att kunna se in
vissla rätt så högt
skramla med stegar till balkongen, lägg
lappar i brevlådan, spela
gitarr på gatan utanför
var där jag brukar vara, gå dit jag kanske går
hör dig för hos vänner, läs på om något jag
tycker om
se vad jag ser, försök förstå vad
jag försöker förstå
och berätta vad du vet
leta sen vidare med mig efter det vi inte kan hitta var för sig
men nästan säkert gör nu när vi är tillsammans

Ann-Kristin Åklint

Ode till ett borgarråd

Nordin den gamle hjälte
han står i rök och damm
och river Stockholms hjärta
för bilarna skall fram.

Nordin mot folket ställes
ett skäglöst borgarråd
för nu skall Slussen skövlas
det är hans röda tråd.

Där motorvägsbro skall fram
en jättegalleria stå
för borgarråd är stora
och människorna små.

Demokrati och jämlikhet
är hotade av mord
för krämarna och »staden»
förkväver vackra ord.

För fåfot ligger löftet
om människomiljö
för pengarna skall växa
och utsikten skall dö.

Och galleria råda
och trapphusen skall stå
och glashusen skall lysa
på människorna små.

Se hundraårig mossa betäcker stenens skäl (själ)
Han är ej död – han blundar för folkets ve och väl.

Ta eran Mats ur skolan
för nu skall folket rå
och staden skall försvaras
och fyrklövern skall stå!

Maggie S.

Ode till en död krabat

knappt en tvärhand lång, inte mer
kanske en snabb rörelse bakom sidentunna ögonlock
och livet är förbi
så kort, så kort
vad var ditt namn lille krabat

vi prövar i våra rop
med händerna lyfta mot skyn
vi som hör dig till,
vädjar med leksaksbilar, nallar och bollar
vi ville så gärna

kanske glimmade det till någon sekund
av dina skimrande änglavingar
någon tyckte sig ha sett en skymt

med tunga armar sjönk till slut våra gåvor mot jorden
och vi lägger dem en efter en
i en brun kartong

för en annan krabat
i en annan tid

Elisabet Ekstrand

Rapport från sunkhaket Dovas

Kom glada vänner, stövla in!
Slå er ner och drick mitt vin
drick whiskey, rom och gin
Mitt hem är hela världens
och tillhör ingen alls
låt Dovas vatten bränna bort din hals

Vi glada bröder – vi är ett
Ett tu tre, här är det hett
och jävlar, har ni sett?
En öl och ett glas jäger
för knappt en hundralapp
När vänner super, super vi ikapp

Arvid har tappat sitt koncept
gamle Perkan ber om ursäkt'
fast allt är perfekt
Jag härmar göteborgska, skriker:
Nollåttor är as
nån drar skämt om Polen och gas

Sista beställningen är här
Theo måste upp imorn
men Arvid tar ett järn
Det spyr han upp vid donken
dan efter mår han skit
men alla mål är värda resan dit

Vårt land har ingen religion
Kyrkan letar medlemmar
men aldrig på en krog
Vi tillber bara Bacchus
och guden av porslin
och den svenska socialdemokratin

Jonathan »Plogen» Loxdal

En dag i Grundsund

Sjöboden kurar vid bryggan
Solen stiger sakta upp
Brisen gör sig redo
Allt är stilla.

Fåglarna tar ton
Kyrkklockan ansluter.
En båtmotor mullrar i moll
Dagen är här.

Man ilar och pilar
Hastar och rastar
Pratar och skrattar
Och havet är varmt

De slipade klipporna lockar
Kom bada hos oss
Maneterna lurar vid hällen
Med nykammat hår

Skymningen sakta sig sänker
Dörren till sjöbon går upp
Där inne är dukat till fest
Nu kommer var kräftgäst.

Det glammar och stimmar
Och allt går i dur
Men hoppsan nu kom visst en skur.
Det är dags att gå hem för en lur.

Elizabet Granström

Att skriva mitt innersta
från hjärtat och ut
Det kan vara läskigt
kännas som världens slut

Att blotta mitt inre
visa vem jag är
som att stå naken
endast tilliten som bär

Att exponera min längtan
att visa min själ
Jag ropar in i vinden; i ljuset jag faller på knä
vinden tar med min invanda träl, i ljuset jag
ser det som sanningen är
Att upptäcka det som blev kvar
veta vem jag var i alla dar
veta vem jag är
Nu, för alltid, just här

Du blåste mig ren
mitt ego, min rädsla försvann
Trodde jag var sen, så sen
Du väntade kärleksfullt och i tid jag hann
Du väntade tålmodigt och jag dig fann!

Carina Gitika

Sorg

Sorgen kom till en början som på lätta fötter,
endast iklädd tunna sommarskor
Hon var flyktig, mer en känsla än en smekning.
När våren kom agerade hon bakvänt, och tog av sig allt det lätta.
Hon klädde sig i pansar, kom allt oftare och dröjde kvar.
Det finns nu ingen del av sorg, ingen form jag inte känner.
Den rena, som av glas. Den skär med korta snabba drag.
Den tunga, som soldatens kängor. Det är den jag känner bäst.
Den skarpa, som ett skrik, ett plågsamt tjut, en ångest.
Och så den lätta, som en ängels svepning, mjuk mot tårad kind.

Jannica Engdahl

Det var en gång –
Krattar och krattar

Januarisnö
Julskinkan är uppäten
Vitt lyser fatet

Februaridag
Granbarret i raggsockan
Minner om julen

Din fot
vilar på min fot
tills du kliver av

Åsnan i baren
i valet och kvalet
mellan två öltappar

Borstar upp sig
med svepande rörelser
lejonet i baren

Två navlar
beskådar
varandra

Slut på
sötebrödsdagarna
– surdegen jäser

Evy Söderman

Förvillelse

Hans kärlek kom förbi, Som ett sken, En flock rapphönor ...!
Och sorgen omfamnade honom, Som en skrämmd gasell,
Han fann inte ett hjärta, Som omslöt honom
Då längtade han bort.
Han sökte skydd hos människor, Som inte läkte några sår,
Utän sade till honom:
Älska.
Så dog han!!

Mahmoud B. Attiyah

ضياح

مرّ طيفاً، حبه، سربُ قطا..!
فأحتواهُ الحزنُ.. كالظبي الطريد،
لم يجد قلباً يضمُّ القلبَ فأختارَ البريد،
وأحتمى في ظلِّ ناسٍ، لم يداو الجرحَ،
بل قالوا له: أعشق،
فمات!!

محمود بدر عطية

If A Storm Hits

If a storm hits
I will not run away
and hide from you
saying give me just the calm days
where all is quiet and still

no

I will dance out of my door
and watch in awe
I will stand and shout back into your wind

or

surrender to your strength
and let you toss me
like a rag across the beach

or

I will wait
like the sandy bay
until your fury subsides
and let you kiss me
again
I will let you
stir and shake my shingle
and pound me
time and time again

but

I will stay

and sometimes stand
like a rock
to catch your passion
and throw it back into the air
in breathtaking displays of spray

when you need me
I will reach my arms under you
wide
as the bottom of the sea
and hold you
embrace you
allow you
to fill me with your tides
and currents
waves and troughs
forever
I will

Kevin Holmström Bradshaw

»Det bästa som kunde hända var motljus mot din nacke.
När vi badade.
Gav en gloria av ljus, på ont och gott.
Det bästa som kunde ske var att ses och alla lukter som kom upp
Förstärktes.
Förnimdes.
Det bästa som kunde hända
Är att det som hände nu har hänt, ty allt sker med ett syfte.
Någonstans, någon gång
Var du det bästa som kunde hända»

Karin Eriksson

Kärleken

Utan kärleken är jag livlös
utan kärleken är jag hopplös
utan kärleken är jag rotlös
utan kärleken blir jag lätt rastlös

Utan kärleken blir jag färglös
utan kärleken är jag mållös
Kärleken bär mig
bygger mig
förlåter mig
älskar mig alltid

Helén Ögren

Tåg och Kung Bore

mitt i rusningstid finna all den frid
där andra rusa kan jag höra lövskogar susa
föreställningsvärld smider själv sin härd
om gröna granar vore
han har vintersmidit dem kung bore

i kalla tåget stiga in han väntar hjärtevännen min
efter stora gröna skogars sus och forsens lockande brus
när tåget rullar hörs gnissel
försening väntan blir gissel
de vandra tålmodigt längs spåren
unga medelålders ja även de till åren

när tågen i iskylan blir stillade
man önskade förvaltarna var bildade
att de hade i snökylans kristall en professur
men de tycker väl det är Kung Bores tur
att dra sig tillbaka bort
för beställt växthuseffekt de redan gjort

Eva Åberg

Än så länge

Än så länge går det ju, tycker de unga
att ta sig över SL:s och T-banans stängsel
och spärrar

än så länge går det ju att tänka
det man tänker

och att sätta sig ned på en bänk
i storstads-vimlets vimmel

än så länge går det ju att ta sig en paus och
en dricka
i lyftkrans-hytten, fast klockan bara är 10.00,
tycker han som sitter där!

Elisabeth Gustavson

Sorgsenhet är ingen motsats till lycka
Det är lyckans följeslagare
Tätt sammanbundna
Som siamesiska tvillingar

Våra samtal växer fram av trådar
Sköra och starka
Linje efter linje till mönster i en väv
Trådarna kan tyckas följa slumpens väg
I dess tvära kast och överraskade bilder
Fast allt hänger ihop i nätet
Skapar en enhet i det till synes oförenliga
Ibland bisarra och irrationella
Förborgad för iakttagaren
För oss ett inre flöde med djupt sammanhang
Utan avsiktlig symmetri

Sigrid Tadros

Jäder i januari

(att hålla)

Skymingspromenad förbi ladorna nedanför prästgården. Svarta katten på mina axlar. Efter någon kilometer tar vägen slut vid ett hemman där ingen är hemma. Endast en häst under ett täcke lyfter huvudet och ser blankögt undrande på mig.

Hålla kvar det undflyende ljuset.
Hålla fast den förgängliga.
Hålla undan de sorgsna minnena.
Hålla ut trots allt.
Hålla till någonstans.
Hålla i den man älskar
hålla om den människan
hålla av honom
alltid.

Hålla allt.

Katarina Wallin

Mål!

Jag vill börja varje dag
med Zlatans klackspark
på löpsedlarna
inte med krig

Jag vill förlora
matchen i sängen
med 0-5
varje natt
mot en man
som älskar mig

Eleonora Luthander
ur »Diktogram», 2007

He is Dull

But

There's more to Dull than meets the eye

Dull is reliable

Dull is dependable

Dull always shows up on time

Dull is diligent

Dull is stable

Dull people rarely screw up

Dull is not flashy

Dull is comfortable in his own skin

Dull never pretends to be something he's not

Dull is usually happy to see you

Dull is not greedy

Dull, ladies and gentlemen, never wants more than he deserves

Dull is not always on the lookout for something new

Dull is monogamous and

Dull won't flirt with your friends – or your mother

Dull is not crazy

Dull is sexy and cool

Dull doesn't always need to be in control

Dull is good

Dull is right

Dull works

Dull is not dull.

*Dawn Weston
(For Dale)*

Beppo i kubik

Astrid, du är Beppo
i kubik
Du är slängd i en
högre retorik

Kalla alla mannar upp
för att dansa i vår trupp
ja, här ska dansas
till Djävulens musik

Men, vackra Astrid
säg, minns du forna dar
när du tjusade alla
och envar?

Ja, jag minns den herdestund
med dig, mö från Jungfrusund
då du förde det
kärlekens standar

Astrid, bröt du mot något
av de bud
som skänktes av
själva Herren Gud?

Ingenstädes, ingenstans
trädde Beppo sådan dans
som när guldkyssar
brände på hans hud

Dennis Renfors

Don Quijote är ute
på nya äventyr
och lämnat sin trogna
följeslagare hemma
Nya väderkvarnar har
gått överstyr
Hela världen håller
på att rämna

Sancho Panza sover
så sött i sin säng
Han vet ingenting om
det som händer
därute på slagfältets
bistra terräng
Hur nederlagen kommer
ett i sänder

Don Quijote har lämnat
ytterdörren på glänt
väderkvarnarna intar
hans mäktiga palats
Den sorgliga skepnaden
sitter spänt
som den har vuxit fast
under denna trapats

Don Quijote kommer
aldrig att få sova lugnt
Inte ens befriad av
den grymma döden
som en kvarnsten
hänger ångesten tungt
medans fötterna dansar
lätt över glöden

Stackars Don Quijote
Har inte ens Sancho Panza levat
och kampen är ojämn
så det förslår
Den sorgliga skepnaden är
allt Don Quijote har
Men det är ingenting
som han förstår

Don Quijote det är faktiskt
läggdags nu
Dulcinea finns kanske
någon annanstans
Vänd Rosinante och sov
tills klockan blir sju
Don Quijote
du har förlorat din sista
Chans

Clas Svensson

Internationalen åt alla lycka bär ...
Hjärtan stod i brand
Det var då det
Vad händer nu?
Ingenting, bara en stor skugga
som om solen aldrig ska gå upp
Störta skall det gamla snart i gruset.
Det har störtat i gruset
Men ingen steg upp
borgarna lever i sin trygga värld
men alla våra blommor har vissnat.
Vad hände med generalstrejk mot krig?
ingenting,
med erövringen av produktionsmedlen
ingenting
så många ingenting
bara vår tårfylld historia.
En ständig tillväxt på en begränsad planet.
Det måste gå mot en katastrof
först i rök och bränder frågar de efter våra idéer!

Inge Oskarsson

låt nu stenarna tala
krama stan från mig
känn värmen som har lagrats djupt
i kalkens ådror

i varje steg du tar
kan även mina fötter ha gått
otydlig vandringskarta, ojämna spår
osynliga pärlor har trätts på tidens silkestråd

låt nu stenarna tala
krama stan från mig
krama bussen, krama tunnelbanan
sätt dig på ett fik och spana

se hur människofiskarna
simmar längs gränderna
avfaller klibbig transparent vävnad
ogenomtränglig sockervadd
hård betong
    stadens kärna

så krama stenarna
låt staden tala
klä dig i enbart pärlband
låt tyngden falla

Uzi Geffenblad

Konstnärer

Konstnärer och de som kan konsten kan
i strävan att nå det sonika
eller bilder och deras makt
uppleva en skapelsens känsla
av det ouppnåeliga
Blanda ljus alla toner
i ett spektrum och eget fodral
Uppleva en gudomlig aura
i gryningen och solnedgången

När solen stiger mot himlen
eller sänker sig
Skänker oss sitt avsked
Övertygelse: vissa verk vissnar aldrig
De förnyar sin färskhet
som bladen på rosen
som vunnit över dödens portal

De lyckas sitt namn bevara
så att det lyser, alstrar
Kvar som en underbar klenod
En tiara som bär sitt ljus

Du som lyssnar på himlen
Som en enda karavan
Dina hästar vinner ära
En Pegasus i drömmar
Finns när det börjar tala
Kungliga ord och en skald
En framtids bild kan ärva

Ryszard Golebiowski

Röd tråd?

Söker en förklaring i byrålådornas mörker
Bland dagböckernas blad
Söker en tråd

Jag smeker tangenterna
som för att locka fram orden
Väntar på dem
Smakar på dem
Locker dem
Kom till mig, uttryck er
Visa mig vägen ut ur mörkret
Visa mig meningen med mitt liv!

Laila Suzanne Ekstrand

Till Stella: Vad är skörast?

Tystnaden när alla ord som borde sägas, ropas högt
är ängsligt gömda . . . meningen är bruten
stavelsen är sprucken
andningen är plötsligt frusen?

Eller glasblåsarens glödande röda
skrimrande hinna av tunnaste glas,
som skälver, andas och omvandlas
flämtande tar form?

Den första frostnattens nylagda hinna av tunnaste Is –
ett sårigt nätverk, spänt över svart djup
vävt av tusen gnistrande kristaller –
som inte bär den lätta tyngden
av en vattenspindel?

Eller Norrskanets vågor, svepande volanger av
skimrande voile – böljande tunna slöjor
som frasande brister,
som sträcker, som tänjer
som söker att vidröra
snudda vid Stella Auroris?

Är det Tilliten –
som när ett Glas av tunnaste Kristall
genomilas av den allra högsta tonen –
skälver, ryser, brister, spricker –
eller kanske inte brister,
sammanhållet än och ännu nu, och åter nu
av dragningen, av pakten mellan glasets joner?

Sven Källström

4*

Jag låtsas som
det regnar
när det börjar regna

Jag låtsas som
en spik i foten
när de börjar spika

Ursinnet följs av sönderfall
och jag har ingen bioport
Allt jag har är ett rum
och ett kök i Eiffeltornet

Infrusen i ett isblock
med isblå munkar som
dansar runt i ring
får jag märkliga syner:

Sex skalliga män som prasslar i slowmotion
Tio nakna balleriner som tappar könshåren
Staplade döda hästar som grinar med gula tänder
Strypta gröna hundar som faller ner i återvändsgränder

Jag träffade en människa igår
Han sa:
Bränn mig på bål som kättare om ni vill,
sluta upp med att vara komplex och motsägelsefull tänker jag inte!
Livet är inte till för att begränsas, reduceras eller inskränkas,
det är till för att levas och njutas och expanderas!

Peter Palm

Centralplan

En man steg av tåget efter
många långa timmar

av tvång, inte av vilje

det myllrade, det kryllade
och han undrade så
hur det gick till det där
med att undvika

Mannen steg ut på centralplan
tittade, såg
kände under hud
bak slag, under lock

sedan formade han händer till en tratt framför munnen och skrek

»Stoooooruuuuuuman»

Lena Krantz

I ett samhälle som vårt

Jag behöver inga statusprylar
För å känna mig lycklig varje dag
Å allting som jag behöver
Ja det skapar jag själv varenda dag

Jag behöver inte ha nån status
För å veta vem jag e
Det enda som jag behöver
E å bara fortsätta vara den jag e

I det useendefixerade samhället
Där bara ytan räknas idag
För hur ofta ser du någon som skrattar?
Ja hur ofta ser du någon som e gla?

Jag behöver inga statusprylar
För å känna mig lycklig varje dag
Det enda som jag behöver
Ja det skapar jag själv varenda dag

I det useendefixerade samhället
Där bara ytan räknas idag
För hur ofta ser du någon som skrattar?
Ja hur ofta ser du någon människa, som e gla idag?

RebellRobert

Ett helt pussel

En målning av en helhet,
någonting jag känner igen,
något konkret

Min delaktighet gör en del av det
viket tillför något och gör att
pusslet blir helt

En bit letar efter sitt sätt att fylla
pusslet på.

När allting fungerar är det ingen som
funderar på varför det är så. Tur är det
för att fråga varför vi är krånglar till
sådan där.

Klappat och klart är vi snart i mål med
solsken i blick och en tro som tål både
motgång och kick.

Där fick tron ett förtroende som
gör varje boende beroende av andra.

Från en del till en hel målas en
helhet, ett hasam där allting ses ur
en hel människas spel. Det är inte
fel att inte delta för att riskera ta fel
och ramla ner i ett gap kan det vara
ett kap att hålla på sina rättigheter.

Ibland tryter allting till något galet
för att klara kvalet och klättra ur
skalet som en nyutslagen blomma.

David Jemsby

Sand

Jag söker sandningen
Den noggranna,
låter plattor ligga plant,
inte vicka
när man vandrar på dem

Sand som sprids
bildar önskad yta
Botten för en grund
till stadig byggnad

Ändå veta
att all sand
är lösan
till naturen
Dock det enda
dugligt underst

Känn en stund
med tår
på solvarm sandstrand
Då förstår du
Sanningens minut!

Som
då bilens däck
på glashal gata
planar,
får sitt grepp igen
av några korn
från
sandningen

Kai Blomqvist

Det känns så ...

Det känns så
sorgligt
att inte kunna
kyssas.
Att leva på
distans i din
närhet.
Fantisera om
dina händers
beröring.
Skapande
kära känslor,
som lyfter oss
till storverk.
Ser allt från ovan
och samtidigt inifrån.
Ett perspektiv
som fördjupar
tillvarons mening
och människors djup och överblick.

Karen Blomqvist

80-tal. Tre mil sydväst om Las Vegas.

Joey hade en ny polare. Han hade träffat honom utanför en överbliven bensinmack tre mil sydväst om Las Vegas.
Ingen konstigt med det.

Under åren som gick blev vi alla i gänget bra vänner med honom.
»Knepig jävel.» Var det någon av oss som sa.
Själv diggade jag honom.

Vem fan är inte konstig i den här världen.
»Oh Yeeeah!» Skrek någon bakom oss och sprang iväg.
Iallafall.

Den här killen som gick under namnet Ezra
jazzade dammet av varenda väska han såg.
Han drog på.
Lösgjorde partiklar från musik och dansade iväg.

»Han är Gud.»

»Han är en Ängel.»

»Han är påtänd.»

»Jag älskar honom.»

Uppfattningarna var lika många som ärren i mitt hjärta.

1985 släppte vi en novellsamling som gick under namnet
»Mr Moryas fångade drömmar.» Den sålde sådär.
Aja. Där har ni historien om Ezra.

Teodor Ekenryd

*Helig
Väg*

En het
enhet
En enighet
i evighet
är Helighet

Rå verklighet
Avspänd vakenhet
bortom varje tanke
bortom all tid
är ensam väg till min inre frid.

Tara Olavisdotter

Sista biten lagd

Det fanns en tid då jag ständigt snubbla
I det trassel som livet hade att erbjuda
Tveksamma relationer, halvdruckna krus
Okvädna visor och en ovisshet blir kvar
Med frågor från förr som sakar svar

Jag mötte upp i ständigt skiftande världar
Ständigt på jakt efter något till min egna lilla värld
Där fanns alltid en abstraktion jag försökte förstå
En dröm om att bitarna skulle falla på plats
Och att ekvationen skulle gå ut en dag

När jag funnit lösningen kunde jag tänka
Ska jag acceptera allt, som en frukt av livet
När bitarna äntligen fallit på plats
Ska jag inte missunna mig någonting
När sista biten i pusslet är lagt
Är bilden självklar och jag själv en del av den

Och jag begav mig ut varje fredagskväll
För att uppleva just detta

David Uddenberg

Nattens stjärnor lyser upp gatans dunkel
ensam katt bland skräp och synder
ensam flicka med ögon djupa som floder
gnistor spirar stjärnor darrar
när kattens smala ögonglober
möter andra
innan morgon gryr
de båda bestyr
himlens sorgsna sånger

Lina Södergren

Drömmen är lång

Livet är kort
Drömmen är lång
Så mycket fyrkantighet
Tappa inte din godhet

Ta med din penna
Skriv bara skriv
Livet är kort
Drömmen är lång

Lyckan finns här alldeles intill
Sorgen finns också här alldeles intill
Våga och kämpa för livet
Livet är kort, Drömmen är lång

Danzangiin Nyamaa

Medverkande

Aboud, Razak	93
Alahi-Ahwazi, Siham	115
Almli, Åke	96
Andersen, Ninni	51
Ann O'nym	9
Anttila, M.	39
Arapovic, Borislav	25
Arvidsson, Gunnel	62
Attiyah, Mahmoud B.	127
Axelsson, Walter Dan	30
Berinson, Lalaso	17
Björklund, Bengt O	11
Björsten, Andreas	15
Blomqvist, Kai	150
Blomqvist, Karen	151
Boij, Hans	28
Brolin, Katarina	95
Callmer, Esther	67
Cohen, Susan	48
Crona, Börje	7
Dagman, Ulf	31
Ekenryd, Teodor	152
Ekstrand, Elisabet	121
Ekstrand, Laila Suzanne	144
Elgerot, Anita	50
Eliaeson, Per-Magnus	76
Engdahl, Jannica	125
Enkhtuya Lindholm, Banzragchiin	83
Ericsson, Per	111
Eriksson, Karin	130
Ferling, Jan-Eje	68
Fernandez, Charlott	112
Fischer, Deborah	94
Fossum, Johanna	64

Freij, Åsa	110
Fröling, Birgitta	27
Fylkeson, Juni Saga	118
Geffenblad, Uzi	142
Gister, John Peter	73
Gitika, Carina	124
Golebiowski, Ryszard	143
Granström, Elizabet	123
Grip, J.	69
Grundin, Paul	87
Gustavson, Elisabeth	133
Haidari-Ahwazi, Nasser	114
Hedqvist, Göran	40
Helmers, Svante	22
Holmström Bradshaw, Kevin	128
Ingo	20
J-S S	100
Jarl, Anari	35
Jarnbo, Hans Eric	13
Jemsby, David	149
Jensen, Ture	79
Johansson, Christian	117
Johansson, Olle	106
Johansson, Saga	105
K.B.	44
Källström, Sven	145
K, Pia	29
Krantz, Kjerstin	36
Krantz, Lena	147
L-K S	100
Lagerhorn, Olof	58
Landin, Bengt	101
Leijd, Carina	86
Leijd, Helena	102
Lilja, Matilda	75
Linder, Leif	82

Lindgren, Marianne	104
Loxdal, Jonathan »Plogen»	122
Luthander, Alexandra	108
Luthander, Eleonora	136
Läth, Sigvard	34
Lööw, Håkan	16
M-L. B.	80
Marandi Roos, Petra	70
Matsson, Maria	81
Monfared, Arya Akram (Taraneh)	23
Morge, Josefin	45
N. Thomas.	14
Nilsson, Bo Göran	43
Nordgren, Johan	61
Nordén, Sara	24
Nyamaa, Danzangiin	156
Nystedt, Linn	74
Obaid, Jian	113
Olavidotter, Tara	153
Oskarsson, Inge	141
Palm, Peter	146
Paulsson, Haldor	57
Persson, Sofie	98
Pålsson, Lea	53
Rahm, Karl Johan	41
RebellRobert	148
Renfors, Dennis	138
Ringstrand, Pia	92
Rispling, Linus	90
Romero, José H	21
Roseneld, Evie	77
Roseneld, Marilyn	56
Rova Grip, Anne	107
S. Maggie	120
Schærström, Anders	65
Schéele, Clara von	26

Sijaric, Hanna	33
Sillanpää, Raimo	52
Silvennoinen, Seija	63
Sjöberg, Thommy	84
Sole, Ilari	109
Spitzinger, Cristina	47
Stintzing, David	116
Sumic, Josip	37
Surenjav, Sharaviin	71
Svenske, Arvid	12
Svensson, Clas	139
Södergren, Lina	155
Söderman, Evy	126
Tadros, Sigrid	134
Tengqvist, Inger	78
Terfelt, Roberth	49
Thuresson, Tommy	19
Trela / ted3la, Teddy	32
Uddenberg, David	154
Viljehammar, Stefan	99
Wallerud, Curt O	10
Wallin, Katarina	135
Wallin, Lars-Olof	42
Welroos, Staffan	60
Weston, Dawn	137
Widlund, Lars Inge	8
Wikström, Erik	88
Winstén, Keijo	66
Wulf, Louise	103
Zandén, Rolf	55
Åberg, Eva	132
Åkerlind, Ewa	18
Åklint, Ann-Kristin	119
Öberg Sjögren, Barbara	85
Ögren, Helén	131